

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

42. ČÍSLO / XXI. ROČNÍK

12 Kč • 0,55 €

20. ŘÍJNA 2013

Z obsahu:

Církev je svatá

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci, nám. Svatého Petra 2. října 2013
- strana 2 -

V tomto chlupci jsem potkal Ježíše

Svědectví o začátku jednoho života z víry
- strana 5 -

Pouť smíření posvátnými místy Prahy za duchovní a mravní obnovu v České republice

- strana 6 -

Papež František:

Katolík se má míchat do politiky

- strana 7 -

Benátky zakazují pojmy „matka“ a „otec“

- strana 8 -

Změny v rodině mohou otrávit základy společnosti

- strana 8 -

Bergogliův seznam

- strana 9 -

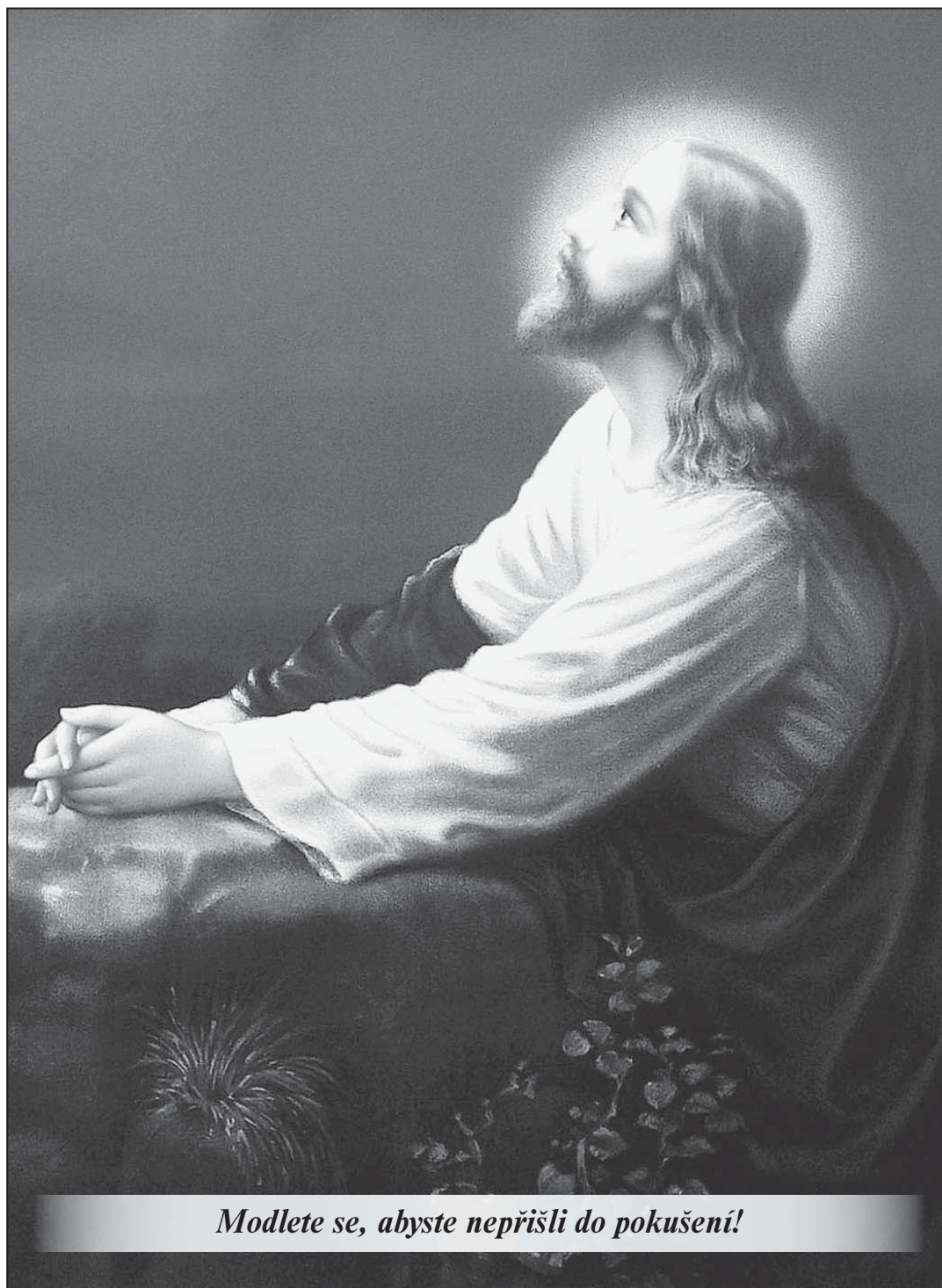
Odsun křesťanů na Blízkém východě je tragédií i pro muslimy

- strana 10 -

Jsem stále s vámi

Urs Keusch

- strana 12 -

Modlete se, abyste nepřišli do pokušení!

Editorial

Tématem tohoto Světla je církev, a to v rozmanitosti dění, jak je život přináší. Chceme-li správně pochopit význam katolické církve, uvědomme si, že církev je svatá, a to proto, že ji takovou činí Bůh. Ne pro naše zásluhy, vždyť jsme církví hříšníků. Ale jsme povoláni nechat se přetvářet, obnovovat a posvěcovat Bohem, který působí skrze církev. Svatý otec pak ukazuje na podstatu církve: umožňuje všem, aby se vydali cestou svatosti, a přivádí nás k setkání s Ježíšem ve svátostech, zvláště ve zpovědi a Eucharistii.

Někdy jsou podmínky pro život z víry natolik obtížné, že bez mimořádné Boží síly by nebylo možné ve víře vytrvat. Pokud si myslíme, že je naše víra ohrožována až příliš, může to být sice pravda, ale ve srovnání s tím, co prožívají křesťané na Blízkém východě (str. 10), je to přece jen mnohem méně bolestivé, zvláště když víra není ohrožována ztrátou života či domova. Text Rezy Aslana a slova libanonského kardinála Raï (str. 11) nám umožňují lépe pochopit situaci, která může vyústit v světovou válku.

Křesťanům zde nepomohou falešná slova útěchy, nýbrž především modlitba podepřená vírou, že Kristus nesliboval dobré a pokojné časy, ale pronásledování a utrpení – to připomínal už v 5. století sv. Augustin. I dnes se mnozí zabývají znamením konce světa, což se logicky nabízí, ale nemohou zůstat u strachu z toho, co bude. To by bylo dost málo. Vše by mělo směřovat k tomu nejpodstatnějšímu – ke spáse vlastní duše. O tu je nutné starat se nejdříve, jak zdůrazňuje blažený Nektarij. (str. 12) K čemu je dobré znát, kdy přijde konec, když to nijak nezasáhne náš život, náš vztah k Bohu?

Modlitba – měla by pronikat všechny oblasti života. Síla modlitby věřícího katolíka se možná někdy podceňuje. Kolikrát jsme se přesvědčili, že neprávem! Tak je na prvním místě i v případě politiky. Dobrý katolík se vměšuje do politiky a vnáší do ní to nejlepší ze sebe sama, aby vládnoucí mohl vládnout. Tím nejlepším je modlitba, říká papež František. (str. 7) Proto i pouť smíření za mravní a duchovní obnovu národa (str. 6) je mimořádným svědectvím katolické víry.

Pro předávání víry je důležité jedno: mít Boha v srdci. Jen tak ho můžeme předávat jiným. Jak dosvědčuje P. Ivan, uvěřil nejprve Giorgiovu srdci. (str. 5) Je i v našem srdci vidět Boha? Přemýšlejme o tom nejen o této misijní neděli.

Daniel Dehner

Církev je svatá

Katecheze Svatého otce Františka
při generální audienci, nám. Svatého Petra 2. října 2013

Dobrý den, drazí bratři a sestry! V Krédu hned po vyznání „víry v jednu církev“ dodáváme přívlastek „svatou“, tedy vyznáváme svatost církve, a tato charakteristika se již od samého počátku vyskytuje ve vědomí prvních křesťanů, kteří si říkali jednoduše „svatí“ (srov. Sk 9,13.32; Řím 8,27; 1 Kor 6,1), protože měli jistotu, že církev je posvěcována Božím působením, Duchem Svatým. V jakém smyslu je však církev svatá, vidíme-li, že historická církev zakusila během svojí pouti staletími tolik těžkostí, problémů a temných chvil? Jak může být svatá církev, která je tvořena lidskými bytostmi, hříšníky? Muži hříšníci, ženy hříšnice, kněží hříšníci, sestry hříšnice, biskupové hříšníci, kardinálové hříšníci, papež hříšník? Všichni. Jak může takováto církev být svatou?

V odpovědi na tuto otázku bych se chtěl nechat vést úryvkem z listu sv. Pavla křesťanům v Efesu. Apoštol, který si bere za příklad rodinné vztahy, píše: „Kristus miloval církev a vydal sám sebe za ni, aby ji posvětil.“ (Ef 5,25–26) Kristus miloval církev tím, že cele vydal sám sebe na kříži. Co to znamená? Znamená to, že církev je svatá, protože vychází z Boha, který je svatý, je jí věrný a nevydává ji do moci smrti a zla (srov. Mt 16,18); je svatá, protože Ježíš Kristus, Svatý Boží (srov. Mk 1,24), je s ní nerozlučně sjednocen (Mt 28,20); je svatá, protože je vedena Duchem Svatým, který očišťuje, proměňuje a obnovuje. Není svatá pro naše zásluhy, ale protože ji Bůh činí svatou. Je to plod Ducha Svatého a jeho darů. My neděláme církev svatou. Bůh, Duch Svatý ve své lásce činí církev svatou.

Můžete mi říci: Církev je však tvořena hříšníky, denně to vidíme. A to je pravda. Jsme církev hříšníků. A my hříšníci jsme povoláni nechat se přetvářet, obnovovat a posvěcovat Bohem. V dějinách se vyskytlo pokušení některých, kteří tvrdili, že církev je pouze církví čistých, těch, kdo jsou naprosto kohe-

rentní, přičemž ty ostatní je třeba odsunout. To není pravda. To je hereze! Církev, která je svatá, neodmítá hříšníky, neodmítá nás všechny, neodmítá, protože volá všechny, přijímá je a je otevřená i těm nejbližším, volá všechny, aby se nechali zahrnout milosrdenstvím, něhou a odpuštěním Otce, který všem dává možnost potkat Ježíše a jít ke svatosti. „Ale, Otče, já jsem velký hříšník, mám velké hříchy, jak se mohu cítit součástí církve?“ Drahý bratře, drahá sestro, právě to Pán chce, abys Mu pověděl: „Pane, jsem zde se svými hříchy.“ Je tady někdo z vás bez hříchu? Nikdo, nikdo z nás. Všichni s sebou neseme svoje hříchy. Pán však chce slyšet, abychom mu řekli: „Odpusť mi, pomoz mi jít, přetvoř moje srdce!“ A Pán může přetvořit srdce. Bůh, s nímž se setkáváme v církvi, není nelítostným soudcem, nýbrž Otcem z evangelního podobentství. Můžeš být synem, který opustil domov a do dna prožil vzdálení se Bohu. Když máš sílu říci: chci se vrátit domů, najdeš dveře otevřené, Bůh ti vyjde v ústrety, protože tě neustále čeká. Bůh tě stále čeká, objímá, líbá a strojí ti hostinu. Takový je Pán, taková je něha našeho nebeského Otce. Pán z nás chce mít církev, která umí otevřít náruč a přijmout všechny a která není domovem málokterých, nýbrž domovem všech, kde všichni mohou být obnoveni, přetvořeni a posvěceni jeho láskou, ti nejsilnější i ti nejslabší, hříšníci, lhostejní i ti, kteří jsou sklíčení a zmateni. Církev umožňuje všem, aby se vydali cestou svatosti, jež je cestou křesťana; přivádí nás k setkání s Ježíšem Kristem ve svátostech, zvláště ve zpovědi a Eucharistii; předává nám Boží Slovo a umožňuje nám žít v lásce, v Boží lásce vůči všem. Ptejme se tedy: necháme se posvěcovat? Jsme církví, která volá a přijímá s otevřenou náručí hříšníky, která dodává odvalu a naději, anebo jsme církví uzavřenou do sebe? Jsme církví, ve které se žije Boží láska, v níž vládne

Dokončení na str. 4

Dříve než uslyšíš Ježíšova překvapivá podobenství, která ti mají dodat útěchy a posílit tvou víru v dobrotivost nebeského Otce, dovol Duchu Svatému, aby tě zavedl prvním liturgickým čtením na sinajskou poušť, kde ti chce názorně ukázat, jak těsná je souvislost mezi vytrvalým vzýváním Hospodina a úspěchem těch, kteří potřebují jeho pomoc. Máš se dnes přesvědčit, že Boží věc potřebuje nejen statečné bojovníky a horlivé pracovníky, ale také vytrvalé prosebníky. Modlitba má každé dobré dílo nejen předcházet, ale i stále provázet.

Zaráží tě, že Pán chce upevnit tvou víru příkladem bezcitného a bezbožného soudce? Není to poprvé, kdy se odvolává na běžnou lidskou zkušenost, aby posílil tvou důvěru: dočkáš-li se vyslyšení i u takového člověka, *ačkoliv je zlý*⁽¹⁾, jak bys mohl pochybovat o dobrotě nejlaskavějšího Otce?

Jestliže tě však Pán vyzývá k vytrvalé modlitbě, je to ze zcela jiného důvodu, než jaký vedl neodbytnou vdovu. Tvoji vytrvalou modlitbu nepotřebuje Bůh. Ježíš ti nechce prozradit, jak přimět Boha, aby se tě ujal. Modlitbu potřebuješ ty sám, aby sis živě uvědomil své postavení, abys měl na mysli onu scénu z pouště a pamtoval, kdo dává vítězství svým vyvoleným. Boha nikdy neumíš svým voláním, tím méně tím, že ho budeš obtěžovat. Bůh se neuzavírá do svého příbytku, aby měl ode všech pokoj. Kdyby si chtěl zachovat takový klid, nebyl by stvořil nic z toho, co bylo stvořeno.

Skutečnost je právě opačná. Nejen že člověka přivedl z nicoty k životu, ale sotva první z lidí vykročil svévolně na cestu neštěstí, ještě dříve, než si uvědomil, do čeho uvrhl sám sebe i svět, ještě dříve, než mohl pomyslet na lítost a odvázat se první prosby, Bůh sám se z vlastní vůle zaručil, že ho vysvobodí, a to za cenu vlastního života. Již na samém počátku lidských dějin Bůh ukázal, že jeho nejvlastnějším zájmem je *zjednat právo svým vyvoleným*.

Proč je tedy zapotřebí se *stále modlit a neochabovat*? Především proto, že tvoje modlitba je průkazným znamením, že patříš mezi Pánovy *vyvolené*. Modlitba není jen žádost o něco, co ti právě schází. Tvoje modlitba má svůj smysl v tom, že je to v prvé řadě rozhovor dítěte se svým Ot-

Volání víry

*Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle*

Bůh zjedná právo svým vyvoleným.

cem. Když se modlíš, vyznáváš svou víru, že on je u tebe a ty jsi u něho. On tě tedy nejen stále vidí a slyší, on tě přímo prostupuje, vidí do nejmenších podrobností, kdo jsi, co máš a co ti schází, poznává přesně, čím jsi byl, i to, čím budeš. Nejsi mu neznámý, natož cizí. On je ten, kdo má největší, opravdu otcovský zájem o tvé nejvyšší dobro. Tvoje vytrvalá modlitba neslouží k tomu, aby dosáhla změny u Boha, nemodlíš se, aby přehodnotil svůj postoj k tobě a přece jen ti pomohl. U modlitby máš vytrvat proto, aby ses změnil ty sám a dozrál do té míry, že budeš schopen přijímat z Otcovy ruky s opravdovým užtkem všechny dary, které pro tebe od věčnosti připravil.

Svou vytrvalou pokornou modlitbou máš přesvědčit sám sebe, že jsi jeho dítě, že se mu zcela odevzdáváš, vracíš se ze svých bludných a bláhových úniků zpět do jeho otcovské náruče a podrobujete se jeho láskyplnému vedení. Tedy ne on, ale ty potřebuješ *ustavičně se modlit a nikdy nepřestávat*, protože jsi bez ustání vystaven pokušení zapomenat, že tě *ustavičně miluje a nikdy nepřestává*, že je u tebe, i když právě pociťuješ spíše něco opačného: že tě *obléhají všichni tvoji nepřátelé, obkličují tě jako včely, chtějí tě spálit, jako se páli trní, vrážejí do tebe, abys padl*⁽²⁾.

Ustavičná modlitba tě naučí přijímat i takové okolnosti, kdy se ti lidsky zdá, že tě Bůh opustil a zapomněl na tebe, chápat je jako příležitost opřít se vědomě jedině o svou víru. Teprve tam, kde končí lidská naděje, můžeš *proti vší naději*⁽³⁾ osvědčit v důvěře pevnou víru, že *Hospodin je jediný, od koho ti může přijít pomoc*⁽⁴⁾.

Pokud je tvoje modlitba jen netrpělivým křikem, který chce Bohu vyčítat, že si tě přestal všimnout, nediv se, že otálení se svou pomocí. Jinak by ti potvrdil tvůj postoj, který se však neshoduje s jeho moudrostí a láskou. Vyslovuj mu svou modlitbou neochvějnou víru, že tě chová ve své náruči, i když *procházíš temnotou rokle*⁽⁵⁾.

Pros svého Pána, aby tě naučil modlitbě, která nikdy není netrpělivá a ani

Liturgická čtení

1. čtení – Ex 17,8–13

Amalečané přitáhli a bojovali s Izraelem v Refidim. Mojžíš řekl Jozuovi: „Vyber si muže a zítra vyjdi bojovat s Amalečany, já se zatím postavím na vrchol pahorku s Boží holí v ruce.“ Jozue vykonal, co mu rozkázal Mojžíš, a bojoval s Amalečany. Mojžíš, Áron a Chur však vystoupili na vrchol pahorku. Když Mojžíš měl zdvižené ruce, vítězili Izraelité. Když ruce spouštěl, vítězili Amalečané. Ruce Mojžíšovy se však unavily; vzali tedy kámen, položili pod něho a on se na něj posadil. Áron a Chur podpírali jeho ruce, každý z jedné strany, takže jeho ruce zůstaly pevné až do západu slunce. Jozue porazil ostrím meče Amalečany a jejich válečné sbory.

2. čtení – 2 Tim 3,14–4,2

Milovaný! Drž se toho, čemu ses naučil a co jsi přijal jako jisté. Víš přece, od koho ses tomu naučil! Od dětství znáš svatá Pisma; ta tě mohou naučit moudrosti, abys dosáhl spásy vírou v Krista Ježíše. Všechno, co je v nich napsáno,

Dokončení na str. 12

v nejmenším nezpochybňuje Otcovu dobrotu, spravedlnost a moc. Pánova závěrečná otázka, zda *Syn člověka najde víru, až přijde*, je pak spíše smutným proroctvím než otázkou. Jen s pokornou a vytrvalou modlitbou obstojiš v době zkoušky, o které sám Pán předpověděl, že *mnozí se pohorší, budou zrazovat jeden druhého a jedni druhé budou nenávidět*. To vše je důsledkem smutného stavu, že *u mnohých uhasne láska*⁽⁶⁾. Aby u tebe neuhaslá láska ani víra, *drž se toho, co je napsáno a Bohem vdechnuto a co jsi přijal jako jisté*. Modli se vytrvale nejen za sebe, ale i za Církev, která musí ustavičně bojovat s Amalečany, dokonce i ve vlastních řadách. Vyprošuj jí jako Mojžíš sílu Ducha Svatého, aby *hlásala vhod či nevhod, usvědčovala, zakazovala i povzbuzovala s všestrannou trpělivostí*. K tomu je zapotřebí také mnoho rukou, které se zvedají k nebi a *zůstávají pevné až do západu slunce*.

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ srov. Mt 7,11; ⁽²⁾ srov. Ž 118,10–13;

⁽³⁾ srov. Řim 4,18; ⁽⁴⁾ resp. žalm 121,2.5;

⁽⁵⁾ Ž 23,4; ⁽⁶⁾ srov. Mt 10–13

Rozšíření odpuštěného času – platné také v roce 2013

Žádost kardinála Duky Apoštolské penitenciarii

Prot. N. 79/12/I

Nejdůstojnější otče, Dominik kard. Duka, OP, arcibiskup pražský a předseda České biskupské konference, v synovské úctě a náležitě poslušnosti pokorně se obrací na Tvou Svatost rovněž ve jménu svých spolubratří českých a moravských biskupů, kteří se shromáždili na podzimním zasedání v r. 2011, jakož i jménem všeho kléru a všech věřících, kteří jsou svěřeni do jejich péče. V pokoře tedy prosí, aby se v hranicích jejich národní působnosti zbožná návštěva hřbitovů, spojená s plnomocnými odpuštěnkami pro duše v očistci, pro větší dobro věřících, mohla uskutečnit každý rok již od 25. října, přičemž zůstává v platnosti vše, co je uvedeno v Předpisech o povolování odpuštěnků č. 29, § 1, 1.

* * *

Odpověď Apoštolské penitenciarie dne 8. října 2012

Apoštolská penitenciarie z moci, která jí byla Nejvyšším veleknězem zvláště udělena, ochotně laskavě vyhověla předložené prosbě pro větší dobro věřících, kteří ze závažného důvodu nebudou moci navštívit hřbitov ve dnech uvedených ve výše zmíněných Předpisech o povolování odpuštěnků. Toto bude platit po dobu sedmi let. Tomuto rozhodnutí ať se nikdo nestaví na odpor.

Z pověření Jeho Eminence
CHRISTOPHORUS NYKIEL
Regent
Ioannes Maria Gervais
Ad. a Stud.

Setkání papeže s gynekology

Během setkání papeže Františka s několika gynekology a jejich rodinnými příslušníky (20. 9. 2013) mluvil papež o problému potratů, tématu, o kterém začal mluvit již v dlouhém rozhovoru pro *Civiltà Cattolica* a v kterém prosil o milosrdenství pro kající se ženy. Spolu s přítomnými diskutoval o dnes převládající kultuře „vyhazování“.

Papež František řekl, že každé dítě, které je nespravedlivě odsouzeno k potratu, nese tvář Páně a ještě než se narodilo, zažilo odmítnutí světa. V této souvislosti zmínil také starší lidi ve společnosti, které potkává stejný osud. Každý z nich v sobě nese obraz Kristův, nelze je jednoduše vyhodit.

Papež mluvil k lékařům o mentalitě nepotřebného, kultuře „vyhazování“, která ovlivňuje mnoho lidí. Tato kultura má vysokou cenu, pokračoval papež František, neboť požaduje být nelidský, především vůči těm, kteří jsou tělesně nebo sociálně nejslabší.

V intenci lékaře musí být neustále ochraňovat život. Papež požadoval po přítomných gynekologech, aby byli svědky a šířiteli této kultury pro život. Řekl: „Církev se obrací na všechny, kteří jsou činní ve zdravotnictví, zvláště na gynekology, aby spolupracovali na vzniku nového lidského života.“ Jejich práce nechť je zvláštním a jedinečným povoláním a posláním, které spojuje studium, vědění a lidskost.

Zdroj: *Zenit*, 23. 9. 2013 (přeložil -tk-)

Církev je svatá – dokončení ze str. 2

pozornost vůči druhému a v níž se jedni modlí za druhé?

Poslední otázka: Co mohu učinit já, který se cítím slabým, křehkým hříšníkem? Bůh ti říká: neměj strach před svatostí, neměj strach mířit vysoko, nechat se milovat a očisťovat Bohem, neměj strach nechat se vést Duchem Svatým. Nechme se nakazit svatostí Boží. Každý křesťan je povolán ke svatosti (*Lumen gentium*, 39–42) a svatost neznamená v první řadě uskutečňovat mimořádné věci, nýbrž nechávat působit Boha. Setkání naší slabosti s moci jeho milosti a důvěra v jeho působení nám umožňuje žít v lásce, ko-

nat všechno s radostí a pokorou pro slávu Boží a ve službě bližnímu. Francouzský spisovatel Léon Bloy pronesl na sklonku svého života známý výrok: „V životě existuje jediný smutek, že nejsme svatí.“ Neztrácejme naději ve svatost, vydejme se všichni touto cestou. Chceme být svatí? Pán nás všechny očekává s otevřenou náručí, čeká na nás, aby nás na cestě svatosti provázel. Žijme s radostí svoji vírou, dovolme Pánu, aby nás měl rád... prosíme Boha o tento dar v modlitbě pro sebe i pro druhé.

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán

Svatořečení Jana Pavla II. a Jana XXIII.

Papež František rozhodl, že papežové Jan Pavel II. a Jan XXIII. budou svatořečeni na neděli Božího Milosrdenství příštího roku, tedy 27. dubna 2014. Neděle Božího Milosrdenství se od roku 2000 podle rozhodnutí bl. Jana Pavla II. slaví 2. neděli velikonoční.

-red-

V tomto chlapci jsem potkal Ježíše

Svědectví o začátku jednoho života z víry

Jak moc může setkání s Ježíšem Kristem změnit život člověka, ukazuje následující svědectví. Po letech s narkomanií, na pokraji sebevraždy, přichází Ivan do společenství Cenacolo, které přijímá podobně ztroskotané existence, aby jim otevřelo cestu zpátky do života. O rozhodujícím bodu obratu ve svém životě P. Ivan vypráví:

Když pomyslím zpětně na svůj život, pak musím říci, že tomu vždycky takhle nebylo. Byly časy bez víry, kdy jsem byl skutečně mrtvý, kdy můj život byl uzavřen v hrobě, kdy drogy a to všechno, co se sebou droga vleče, usmrtily můj život. Droga zasedla do mého srdce mnoho smutku. Nenacházel jsem ve svém životě už vůbec žádný smysl. V mém srdci už nebylo nic dobrého. Ocitl jsem se blízko smrti. (...)

Vyrostl jsem v katolické rodině a získal víru od svých rodičů, ale byla to jen víra z tradice. A jako mnoho mladých lidí jsem na Boha úplně zapomněl. Běhal jsem za nabídkami tohoto světa. Myslel jsem, že tam najdu radost, že najdu opravdovou svobodu. Ale úplně jsem ji ztratil. (...)

Chtěl bych vyprávět o rozhodující události v mém životě: Byl jsem čtyři měsíce ve společenství a ještě pod vlivem drogy. Byl jsem tak smutný, že si to vůbec nedovedete představit! Byl jsem zlostný, nahněvaný sám na sebe. Nedovedl jsem se vyrovnat se svými porážkami, selháním ve svém životě, se vším, co jsem zničil, co jsem způsobil svojí rodině. Nemohl jsem najít žádný vnitřní klid. Nenáviděl jsem všechno a všechny ve společenství. Každý den jsem chtěl utéct.

Vzpomínám si na jeden den - byl jsem úplně na dně. Byl jsem moc naštvaný na jednoho kluka. Urazil mě a já jsem mu chtěl jednu vrazit. Bylo mu také špatně, provokoval mě a já jsem vybuchl.

Řval jsem mu do obličeje, nadával jsem mu a klel. A čekal jsem, že mě brzy udeří. Doufal jsem, že mě udeří, abych mohl na něho zaútočit. Byl jsem na to zvyklý z ulice. Ale na ten okamžik před domem v Saluzzu nezapomenu.

Tento kluk zůstal absolutně klidný. Viděl můj vztek a hleděl mi do očí. Nezapomenu nikdy na pohled tohoto kluka, na to, co bylo v jeho očích milé a pěkné.

Dosud jsem nikdy nezažil, že by někdo takto mohl zůstat v klidu. Byl jsem šokován, že na moji nenávisť odpověděl takovým klidem. Svým výrazem obličeje mě zasáhl do srdce.

Pak udělal dva kroky ke mně, objal mě a řekl: „Mám tě rád. A je mi to líto, už tě nikdy nebudu provokovat. Odpusť mi!“ A při slovech „Odpusť mi!“ mě ještě pevněji stiskl.

Když mě pustil, byl jsem jako omámený, nerozuměl jsem ničemu, co se tedy stalo. Byl jsem zmatený. Podíval jsem se na něho a on plakal. To se mě v srdci hluboko dotklo. V tomto momentě jsem ničemu nerozuměl.

Ale když o této scéně dnes přemýšlím, pak vím, že Ježíše jsem poprvé potkal v tomto chlapci, který mi odpustil a objal mě. V tomto okamžiku jsem jistě na Boha nepomyslel. Nevěřil jsem v Boha. Vždyť jsem byl zaslepený hněvem a smutkem. To jediné, co bych mohl ve svém srdci cítit, byl egoismus a chlad. Ale těmito slovy a tímto objetím mohlo moje nemocné srdce poprvé zakusit, co to je láska. Něco se stalo, něco ve mně uvnitř hořelo. Tento chlapec, jmenoval se Giorgio, zůstal ve společenství a stal se pro ostatní navždy příkladem.

Viděl jsem ho často, jak se v noci modlí. Člověk cítil, že má Ježíše v srdci.

Když nemáš Boha v srdci, nemůžeš tak reagovat. Jenom když ses skutečně setkal se Zmrtvýchvstalým, vydržíš nadávky a provokace, zůstaneš klidný, když tě někdo chce uhadit.

Jenom Bůh ve tvém srdci ti může dát sílu milovat také nepřátele. Ježíš začal pomalu vstupovat do mého života prostřednictvím tohoto chlapce. A to je síla našeho společenství.

Tehdy jsem ještě nevěřil v Ježíše, ale v Giorgia jsem věřil. Stal jsem se jeho přítelem. Po všem tom zlu, které jsem v životě napáchal, ztratili všichni ke mně důvěru. Všechno jsem kradl, všechny ponižoval, všechny zrazoval. Neměl jsem nikoho, kdo by mi věřil. A také já jsem ztratil důvěru. Nebylo nikoho, komu bych věřil, dokonce ani sám sobě. Byl jsem tak daleko, že jsem si chtěl vzít život.

A přesně tehdy jsem začal věřit. První, komu jsem věřil, byl Giorgio. Věřil jsem Giogiovu srdci. Nevěděl jsem, že má v srdci Boha, ale věřil jsem jeho srdci.

Když máme Boha v srdci, můžeme Boha předávat jiným, tak jako mi předal Boha Giorgio. A to je nejkrásnější věc na světě, největší radost na světě: Když tohoto živého Boha můžeš předat dále.

P. Ivan

(P. Ivan je kněz ve společenství *Cenacolo* založeném sestrou Elvírou Petrozzi. Jeho svědectví je výtah z přednášky v úterý velikonočního týdne v kostele kalasantinů ve Vídni, otištěný v časopisu *DER JUNGER CHRISTI* 8/13.)

Z VISION 2000 - 5/2013 přeložil -mp-

Zářící obličeje Cenacola v burgenlandském Kleinfrauenhaid

OBČANSKÉ SDRUŽENÍ
ČESKÁ REPUBLIKA PRO JEŽÍŠE

ZVE VĚŘÍCÍ A LIDI DOBRÉ VŮLE NA
POUŤ SMÍŘENÍ
POSVÁTNÝMI MÍSTY PRAHY

ZA DUCHOVNÍ A MRÁVNÍ
OBNOVU V ČESKÉ REPUBLICE

PRAHA - 16. 11. 2013

PROGRAM POUTI:

- 10.00 hod. - klášter františkánů - kostel Panny Marie Sněžné**
- uctění čtrnácti mučedníků pražských
  - modlitba prohloubení víry, požehnání poutníkům
- 11.00 hod. - Staroměstské náměstí - kostel Panny Marie před Týnem**
- uctění obrazu Madony rynecké - staroměstského paladia
  - zasvěcení Panně Marii - ochránkyni Prahy
- 12.00 hod. - Karlův most - klášter křižovníků - kostel sv. Františka**
- uctění sv. Anežky České v místě spojeném s jejím působením
  - uctění sv. Jana Nepomuckého, modlitba za toleranci
- 13.00 hod. - Malá Strana - klášter Pražského Jezulátka**
- uctění milostného Pražského Jezulátka
  - zasvěcení rodin a národa Dítěti Ježíši
- 15.00 hod. - Pražský hrad - Svatojiřský klášter - kostel Všech svatých**
- uctění sv. Ludmily, modlitba za vlast a české panovníky
  - uctění sv. Prokopa, modlitba za mír
- 16.00 hod. - katedrála sv. Víta, sv. Václava a sv. Vojtěcha**
- mše svatá ke cti svatých mučedníků a patronů zemí českých za duchovní a mravní obnovu českého národa

Informace a registrace:

www.viraanadeje.cz • lenka@viraanadeje.cz

Pouť smíření posvátnými místy Prahy za duchovní a mravní obnovu v České republice

V jubilejním roce 1150. výročí příchodu věrozvěstů sv. Cyrila a sv. Metoděje děkujeme Bohu za dar víry a Písmu svatého. Na těchto základech byla zbudována naše státnost a kultura. Díky víře náš národ dosáhl mravního a duchovního vzepětí a stal se důležitou součástí křesťanských zemí. Za toto dědictví víry máme nejen děkovat, ale máme je také zodpovědně uchovávat a rozvíjet.

Cyrilometodějská mise úspěšně zapustila kořeny na moravském Velehradě. Velkomoravský kníže Svatopluk pozval českého knížete Bořivoje na Velehrad, kde se setkal s věrozvěstem arcibiskupem Metodějem. V rozhovoru s ním se Bořivoj začal otevírat víře v Krista a zanedlouho přijal svatý křest i se svou družinou. Do Čech se vrátili jako nositelé křesťanské víry. Zvěstování a přijetí víry v Čechách bylo spojeno s velkým úsilím mnoha osobností, které pro víru prolily mučednický svou krev a obětovaly svůj život pro Krista. Prolitá krev českých svatých mučedníků se stala semenem nových křesťanů v českém národě.

Na víře v Krista a úctě ke svatým mučedníkům založil Karel IV., císař římský a král český, duchovní, kulturní a společenský rozvoj českého státu a celé říše. Prahu budoval jako duchovní centrum a poutní místo. Shromažďoval relikvie svatých z celé říše a především rozhojňoval úctu k českým světcům, aby se pod jejich ochranou požehnaně rozvíjela Praha a vzkvétala celá země.

Odkaz tohoto prozíravého vládce byl opomíjen a na dědictví víry a úcty se nebdá. Kdykoliv se země české vzdalovaly víře, nastal mravní a duchovní rozklad. V nejtěžším období totalitní moci církev byla na straně trpícího lidu a pro duchovní a mravní záchranu vyhlásil František kardinál Tomášek *Desetiletí duchovní obnovy národa*. Dílo duchovní obnovy národa přispělo k pádu totality a převedení země ke svobodnému životu.

Chceme navázat na duchovní odkaz a převzít zodpovědnost za morální a du-

chovní stav naší země a za zachování dědictví víry. Po příkladu svatých Cyrila a Metoděje staňme se věrozvěsty dnešní doby a přinesme víru, naději a lásku do všech končin naší země. Chceme se vydat na smírnou pouť posvátnými místy Prahy, abychom v pražské nevěře povzbudili bratry a sestry ve víře. Putujeme k hrobům mučedníků, abychom jejich uctěním a na jejich přímluvu vyprosili prohloubení víry a obrácení národa.

Chceme se modlit v hlavním městě Praze, centru politické moci, a přijmout výzvu papeže Františka: „Modlete se za všechny lidi a všechny, kdo mají moc, aby mohli dobře vládnout, aby milovali svůj lid, sloužili mu a byli pokorní.“

Poutí smíření si chceme vyprosit sílu k převzetí zodpovědnosti za stav víry v naší vlasti. Po vzoru mučedníků chceme dát všechny své síly k mravní a duchovní obnově národa. Chceme prosit o to, aby se i naše oběti a modlitby staly semenem nových křesťanů v naší vlasti.

Pouť smíření se uskuteční v sobotu 16. listopadu 2013, před státním svátkem 17. listopadu 2013. Pouť smíření bude vedena po významných a posvátných místech města Prahy. (...)

Modlitba na pouť smíření

Obdivuhodný Bože, děkujeme ti za dar víry a chválíme tě za Cyrila a Metoděje, které jsi poslal k našim předkům jako hlasatele evangelia. Děkujeme ti též za všechny, kteří předávali víru dalším generacím, učili nás žít jako Boží přátelé a budovali křesťanskou kulturu.

Dej nám radost z víry, sílu podle ní žít a odvahu ji hlásat, abychom měnili sebe i svět podle tvých zákonů a přání. Na přímluvu soluňských bratří nám dej svého Ducha a nauč nás překládat evangelium do srozumitelného jazyka našich skutků. Skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Za organizační výbor:

Jaroslav Buchal - předseda,

P. ThDr. Jiří Koníček, Ing. David Sis

Benešovy dekrety a církve

V tisku se objevily informace, že církevní restituce snad mohou prolomit Benešovy dekrety č. 12 a 108/1945 Sb. Přitom restituční zákon výslovně obsahuje, že se majetek podle něj zabavený nevydává. Ovšem toto ustanovení je zbytečné. Zmíněné dekrety se totiž týkaly nepřátelského majetku osob německé a maďarské národnosti a zrádců, majetku Německé říše, Království maďarského a veřejných právnických osob zřízených podle jejich práva. Ovšem žádná církev, které se dnes má majetek vracet, nebyla v postavení nepřátelské německé nebo maďarské osoby. Pokud došlo k zabavení majetku nad rozsah Benešových dekretů, šlo o jejich zneužití. Roku 1945 byl jako německé osobě fakticky zabrán majetek jen německé církvi evangelické Čech, Moravy a Slezska. Její příslušníci byli jako Němci odsunuti a majetek byl opuštěn. Nicméně to, že faktický zábor majetku německé evangelické církve se právně neopíral ani o Benešovy dekrety, si uvědomoval československý stát i po únoru 1948, a proto vydal retroaktivní zákon č. 131/1948 Sb. o likvidaci právních poměrů německé evangelické církve v Čechách, na Moravě a ve Slezsku s tím, že zábor majetku provedl zpět k 4. 5. 1945. Jen tato církev byla postížena jako nepřátelská osoba, dnes u nás nepůsobí a církevní restituce se jí netýkají.

Katolická církev, které byl zabaven největší díl majetku, není organizována národně, ale územně. Odsun německých věřících se právně nedotkl existence biskupství, děkanství či farností. Biskup je řídicí osobou územní církve nehledě na to, zda jako česky mluvící vedl německé věřící či naopak. Odsun Němců způsobil, že byli odsunuti německy mluvící řeholníci a kněží, to se však netýkalo právní existence církevních osob, ať biskupství nebo řádů. Příkladem je, že 9. 2. 2012 starobrněnské augustiniánské opatství získalo zpět z Německa rukopis proslulého spisu bývalého opata a zakladatele genetiky Gregora Johanna Mendela *Pokus s rostlinnými hybridy*. Ten byl v Německu uchovávan bývalými německými řeholníky odsunutými z Brna. To, že právní kontinuita starobrněnského opatství se nezměnila v době válečné ani poválečné, vedlo k vydání této součásti moravského historického dědictví opatství na Starém Brně.

Zdeněk Koudelka, právník

Papež František: Katolík se má míchat do politiky

Vládcí nesmí postrádat pokoru a lásku a občané – zejména pak katolíci – mají projevat zájem o politiku. Toto téma rozvinul papež František ve své ranní homilii 16. září 2013, při které rovněž vyzval k modlitbě za státní představitele.

Evangelium o setníkovi, který pokorně a s důvěrou žádá o uzdravení svého služebníka, spolu s listem sv. Pavla Timotejovi, ve kterém vybízí k modlitbě za vládce, Svatého otce podnítily k „reflexi nad službou úřední moci“. Vládce „musí milovat svůj lid. Pokud jej totiž nemiluje, nemůže vládnout, nýbrž nanejvýš vnášet trochu řádu a pořádku.“ Papež připomněl krále Davida, který zhršil sčítáním lidu, a žádá Pána, aby potrestal jeho samého, a nikoliv lid. Dvěma vládcovými ctnostmi jsou totiž láska k lidu a pokora, zdůraznil Svatý otec.

„Nelze vládnout bez lásky k lidu a bez pokory! Každý muž a každá žena, kteří se mají ujmout vlády, si musí položit následující dvě otázky: Miluji svůj národ, abych mu lépe sloužil? Jsem pokorný a vyslechnu různá mínění, abych zvolil nejlepší cestu? Pokud si tyto otázky nepoloží, jejich vláda nebude dobrá. Vládce – muž či žena, který miluje svůj lid, je pokorný.“

Svatý Pavel naopak vyzývá ty, kteří jsou vládě podřízeni, aby „konali modlitby za všechny, kdo mají moc, abychom mohli vést život pokojný a klidný“. Občané nesmí ztrácet zájem o politiku.

„Nikdo z nás nemůže prohlásit: »To se mne netýká, protože vládnou ti druzí...« Nikoliv, jsem zodpovědný za jejich vládu a musím se co nejvíce vynasnažit, aby vládli dobře. Musím se také co nejvíce účastnit politického života, nakolik je to pro mne možné. Podle sociální nauky církve je politika jednou z nejvyšších forem milosrdné lásky, pro-

tože je to služba obecnému dobru. Nemohu si tedy před ní umýt ruce. Každý z nás jí musí něco věnovat.“

Existuje rozšířený zvyk nadávat na vládu a kritizovat, co se nedaří, podotkl papež.

„Posloucháte zprávy v televizi – a politiky tam jen bijí holí. Čtete noviny – a také tam o nich mluví špatně a stále proti nim.“ Vládci jsou možná hříšníci, tak jako David, připustil Svatý otec. My však máme spolupracovat – vyjádřit svůj názor – promluvit i opravit, ne-

boť všichni musíme mít účast na společném dobru. „Často-krát jsme slyšeli, že dobrý katolík se nemíchá do politiky,“ pokračoval papež František. „To však není pravda a není to dobrá cesta.“

„Dobrý katolík se míchá do politiky a vnáší do ní to nejlepší ze sebe sama, aby vládnoucí mohl vládnout. Co nejlepšího však můžeme vládcům nabídnout? Modlitbu! Tedy to, co uvádí sv. Pavel: »Modlete se za všechny lidi, za krále a všechny, kdo mají moc.« Namítnete: »Ale Otče, jak se mohu modlit za toho špatného člověka, který musí skončit v pekle...« Modli se za něj nebo za ni, aby mohli dobře vládnout, aby milovali svůj lid, sloužili mu a byli pokorní. Křesťan, který se nemodlí za své vládce, není dobrý křesťan. Řeknete: »Otče, jak se mám modlit za tohoto člověka, se kterým to není v pořádku?« Modli se za něj, aby se obrátil! Ale modli se! To ti neříkám já, ale svatý Pavel. Je to Boží Slovo.“

„Dávejme tedy to nejlepší, co máme – nápady, podněty, avšak zejména modlitbu. Modleme se za naše vládce, aby nás dobře spravovali, aby vedli naši vlast, náš národ a také celý svět kupředu, aby vládli mír a společné dobro,“ zakončil Svatý otec své ranní kázání v kapli Domu sv. Marty.

Jana Gruberová,
www.radiovaticana.cz

Benátky zakazují pojmy „matka“ a „otec“

Městská samospráva italského města Benátky schválila zákon, který zakazuje pojmy „matka“ a „otec“ na formulářích, které musí rodiče vyplnit, aby své dítě mohli umístit do veřejně financované školky nebo pečovatelských služeb.

Politiku „občanských práv a boje proti diskriminaci“ zavedla městská poradkyně Camilla Seibeziová. Vyjádřila se, že takové jazykové změny jsou základním úkolem boje proti stereotypům. „Jazykové konstrukce vytvářejí kategorii myšlení, každodenní praxi,“ řekla.

Noviny *Corriere del Veneto* informovaly, že tyto termíny nahradí označení „rodič 1“ a „rodič 2“. Tato změna vyvolala mnohé negativní reakce. Seibeziová však podala stížnost na policii kvůli komentářům zveřejněným na sociální síti, které označila za hrozbu. Pro benátský deník *La Nuova* pak řekla, že „duhové rodiny“, které italský zákon neuznává, jsou „realitou našeho každodenního života“.

Primátor Benátek Giorgio Orsoni jmenoval Seibeziovou do čela nově zřízené delegace pro „občanská práva LGBTQ a politiky boje proti diskriminaci“. „Mojí první volbou není být oblíbenou,“ řekla. „Jsem však přesvědčena, že jsme udělali správnou věc.“ Změnu ve formulářích označila za „velmi malý krok směrem k občanským právům všech“.

Poradce pro mládež Gianfranco Bettin pro uvedené noviny řekl: „Je to neuvěřitelné, ale přečetli jste si, že by to znamenalo »konec rodiny« nebo »zrušení role matky a otce«. Ve skutečnosti výhradní použití pojmu »rodič«... nikoho nepřipravuje o roli a nepřináší... žádný konec.“

Tento krok vyvolal mezi politiky smíšené reakce. Dokonce i starosta Orsoni sdělil, že s ním nic nekonzultovali. „Nic jsem o tom nevěděl,“ řekl. „Poradci budou muset se mnou hovořit předtím, než začnou s jakoukoliv iniciativou.“

Simone Venturiniová, benátský lídr UDC (Unie křesťanských demokratů středu) reagovala: „Delegování občanských práv je osobním rozhodnutím starosty a není rozhodnutím většiny, takže každý podnět bude muset být vyhodnocen nebo zamítnut.“ A dodala: „Necítíme se vázáni dohodou většiny těchto poradců. Pro nás tvoří rodinu muži a ženy, ale to neodní má práva druhým. Nemyslím si, že úpravy označení »matka« a »otec« jsou podstatou těchto práv.“

Změnu přivítala přední italská lobbistická skupina za práva homosexuálů *Arcigay*. Označila ji za velký krok vpřed a Seibeziové vyjádřila svou „solidarititu, ocenění a blízkost“. Předseda skupiny Flavio Romans ve vyhlášení uvedl, že je „žádoucí, pokud ne přímo povinností“ rozšířit tuto změnu „do všech městských úřadů“.

Podle LifeSiteNews, 4. 9. 2013

Změny v rodině mohou otrástit základy společnosti

Náhrada označení „matka“ a „otec“ výrazy „rodič 1“ a „rodič 2“ není vůbec neškodnou snahou o „rovnost“, ale počátkem úplného přetvoření italské společnosti, uvedl italský kardinál a boloňský arcibiskup Carlo Caffarra. Změna v systému rodinného života by mohla otrástit základy sociální struktury. Navrhované označení pro všechny oficiální dokumenty, které se týkají bydlení a mateřských škol v centru Benátek, způsobí, že „kategorie otcovství a mateřství zmizí a bude nahrazena všeobecnou kategorií rodičovství“, tvrdí kardinál Caffarra.

Ve svém projevu na konferenci v Bologni pojmenoval nejzávažnější otázku, které čelí italská společnost: „Je manželství institucí, kterou mohou lidé ovládat, anebo má pevné jádro, které člověk nemůže svévolně měnit?“ A položil i další otázku: „Závisí definice manželství... výhradně na společenském konsenzu? Rozhoduje společenský konsenzus o tom, co je manželství?“

Kardinál Caffarra tvrdí, že hlavním zaměřením katolických pedagogů by mělo být uznání exkluzivity manželství mezi mužem a ženou, jehož základ spočívá v „přirozené schopnosti přivést na svět nový lidský život“. Podle kardinála je otcovství a mateřství „nejvyšší schopností a zodpovědností, kterou muži a ženy mají“, protože to je „jedním z momentů, kdy tvořivá činnost Boha vstupuje do našeho stvořeného vesmíru“.

Kardinál konstatuje, že v moderním světě, který se ze všech sil snaží změnit definici manželství, aby zahrнула i páry stejného pohlaví, byl pojem „láska“ zbaven svého pravého významu: „Význam slova láska byl odcizen.“

„Samozřejmě, slovo láska je pro křesťana jedno z klíčových slov, avšak moderní kultura z něj učinila prázdný pojem, prázdnou nádobu, do které si každý dává to, co cítí. Proto si dnes pravda v lásce nachází jen malou podporu.“

Kardinál se opíral o slova emeritního papeže Benedikta XVI. z encykliky *Cari-*

tas in Veritate: „Bez pravdy láska snadno sklouzne do sentimentalismu. Láska se stává prázdnou skořápkou, kterou je možné libovolně naplnit. V kultuře bez pravdy to znamená ohrožení lásky.“

Přítomné pedagogy kardinál upozornil: „Být svědky pravdy manželského života bude těžké, jako je často těžké být svědky pravdy. Ale toto je pro pedagogy nejnaléhavější výzva.“

Prezident Konference biskupů Itálie, kardinál Angelo Bagnasco se věnoval stejným tématům v zahajovací řeči 47. *týdne sociálních služeb* v Turíně, který se koná každý rok. „Člověk začíná rozkládat svůj sexuální rozměr, aby vyhověl společnosti,“ řekl. Tím, že trvá na této ontologické „destrukci“ lidské bytosti, „hrozí, že budeme převálcováni nejasným rovnostářstvím, které setře podstatu pohlavních a generačních rozdílů, čímž se vytratí možnost být otcem, matkou, synem nebo dcerou.“

Podle LifeSiteNews, 13. 9. 2013

Bergogliův seznam

V italském nakladatelství *Emi* vychází v tomto měsíci kniha *La lista di Bergoglio* (Bergogliův seznam), jejímž autorem je Nello Scavo. Obsahuje dosud nepublikované dokumenty a svědectví, které dokládají, že současný papež a tehdejší provinciál jezuitů v letech argentinského vojenského režimu (1976–1982) zachránil mnoho lidských životů. Podnětem k důkladnému zkoumání se italskému novináři stalo očerňování papeže Františka ihned po nástupu na Petrův stolec. Publicista deníku *Avvenire* vyvrací pomluvy o Bergogliově spolupráci s diktaturou a pečlivě rekonstruuje fakta:

„Bergoglio se nám tu ukazuje jako schopný člověk, který jednal opatrně a také chytře. Předsevzal si, že poskytne úkryt desítkám lidí, které pronásledovala vojenská junta. Riskoval přitom život a svou pověst.“

Na necelých 200 stranách knihy figurují jména, tváře a příběhy lidí, kterým hrozilo, že zmizí mezi nezvěstnými. Lze odhadnout, kolika lidem v sedmdesátých letech minulého století budoucí papež pomohl?

„Je složité podat přesný počet, hlavně proto, že otec Bergoglio o těchto věcech nechtěl nikdy mluvit. V knize jsme shromáždili dvacitku svědectví z různých období. Mluví tu lidé, kteří se mezi sebou navzájem neznají a poznali Bergogliu v odlišných časových úsecích. Každý z těchto lidí potvrzuje, že byl svědkem záchrany nejméně dvaceti dalších osob. S opatrností tedy lze tvrdit, že P. Jorge Mario Bergoglio tehdy zachránil více než sto osob. Další zachránil nepřímo – zabránil totiž zatčení a výslechu těchto lidí, kteří by při krutém vyslýchání mohli uvést další jména.“

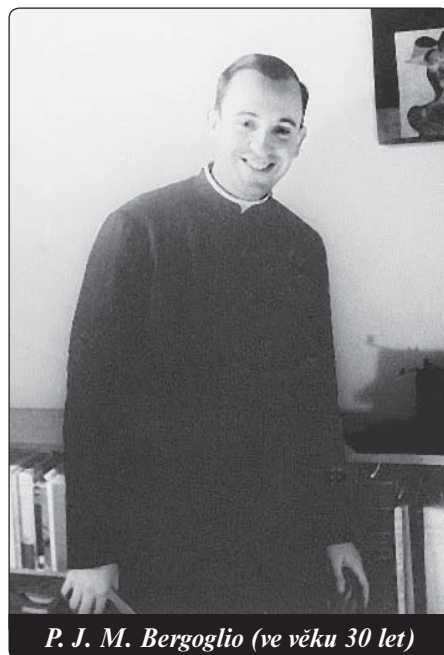
Z rekonstrukce autora knihy vyplývá, že P. Bergoglio rozvinul tajnou síť, jejíž základnou byla jezuitská kolej Colegio Maximo v Buenos Aires, kde v té době pracoval a sídlil. Poskytoval zde těmto lidem úkryt?

„Bergoglio vytvořil tajnou síť za účelem záchrany pronásledovaných, ačkoliv on sám to zřejmě nikdy nepřipustí. Využíval svého vlivu, přátelství a známostí, aby mu každý ze zapojených prokázal ma-

lou laskavost či pomoc – někdo se snažil obstarat cestovní doklady, jiný získával zprávy o zatýkání a únosech. P. Bergoglio v jezuitské koleji ve čtvrti San Miguel skrýval studenty – muže a ženy, a to bez vědomí svých vlastních spolubratří z Tovaryšstva. Říkal jim, že tito mladí lidé jsou ve fázi duchovního hledání nebo že jsou to seminaristé, kterým dává duchovní cvičení. Ve skutečnosti však Bergoglio během »pobytu« těchto lidí v koleji promýšlel plán, který by jim dopomohl k útěku. Mnozí přími účastníci tedy vyprávějí, že potom skutečně vycestovali například do Brazílie, kde jim obdobná síť – také vytvořená jezuitou – umožňovala proniknout do Evropy.“

Z vyzrazení a donašečství mladého jezuitského provinciála Bergogliu obvinili jeho dva spolubratři – otcové Orlando Yorio a Francisco Jalics. Na základě jejich výpovědí pomlouvačnou kampaň dlouhodobě mediálně zpracovával argentinský publicista Horacio Verbitsky. V letošním roce se dva jmenovaní otcové od svých prohlášení distancovali. Z knihy však vyplývá, že P. Bergoglio se osobně zasazoval o osvobození dvou zatčených kněží, kteří byli nakonec propuštěni po pětíměsíčním věznění.

„Z našeho šetření, které se opírá o přími svědectví a soudní spisy, naprosto zřejmě vyplývá, že Bergoglio se o případ

P. J. M. Bergoglio (ve věku 30 let)

osobně zajímal, přičemž riskoval svůj život. V knize jsme zrekonstruovali velmi tvrdý rozhovor P. Bergogliu s admirálem Masserou, velitelem námořnictva, obávaným mužem a jedním z vůdců junty. Bergoglio se s ním setkal, aby dosáhl osvobození zmíněných jezuitů. Jeden z uvězněných, P. Jalics, pak v devadesátých letech sám začal zkoumat, zda bylo obvinění Bergogliu věrohodné. Dospěl k závěru, že provinciál nejenom nebyl do případu zapleten, nýbrž že riskoval život za propuštění svých spolubratří. Faktem zůstává, že Tovaryšstvo Ježíšovo bylo jediným řádem, který v době argentinské diktatury neutrpěl oběti na životech.“

Knihou popisuje osudy tří seminaristů, které Bergogliovi svěřil biskup diecéze La Roja, Enrique Angelelli, jenž zanedlouho poté zemřel ve fingované silniční nehodě. Jiný jezuita – Juan Manuel Scannone, zastánce teologie osvobození, obviněný z „komunistického rozvracení státní moci“, zde tvrdí: „Bergoglio mi kryl záda, a to za nejrůznějších okolností.“ Který z těchto příběhů autora knihy osobně nejvíce zaujal?

„Všechny se člověka dotknou. Samozřejmě zasáhne také skutečnost, že v Bergogliově záchranném kruhu skončili věřící i nevěřící každého věku. Je tu levicový aktivista Gonzalo Mosca, dnes známý uruguayský odborář. Bergoglio mu pomohl k útěku do Brazílie, avšak ještě předtím mu daroval Borgesova díla a radiovysílačku. Poté je tu příběh Any a Sergia Gobelinových. Tito dva mladí křesťané se angažovali v pastoraci a sociální mobilizaci v jedné z chudinských čtvrtí Buenos Aires. Bergoglio za nimi docházel a také je oddal. Sergia ovšem brzy poté zatklo vojenské komando. Bergogliovi se za pomoci italského konzula Enrica Calamai podařilo dosáhnout jeho osvobození. Přesvědčil pak mladé manžele k vycestování do Itálie. Řekl jim, že budou lépe pokračovat ve své misi, zůstanou-li naživu.“

Knihou italského publicisty dosvědčuje ještě jednu podstatnou skutečnost – Jorge Mario Bergoglio nejenom o svých aktivitách pomlčel, nýbrž o zachování mlčenlivosti žádal také každého ze zachráněných. Tutéž zdrženlivost po čtyři desetiletí zachovali také papežovi nejbližší přátelé.

Podle www.radiovaticana.cz

Odsun křesťanů na Blízkém východě je tragédií i pro muslimy

V době, kdy píšete tento článek, se město Maaloula v Sýrii stává – po krátké okupaci příslušníky džihádské skupiny al-Nusra Front napojené na Al-Káidu – městem duchů. Zprávy z oblasti informují, že bojovníci al-Nusra znesvětili kostely a sochy v jednom z nejstarších křesťanských míst na světě. Obyvatelé v této oblasti stále hovoří aramejsky, tedy jazykem, kterým pravděpodobně hovořil i Ježíš.

Smutné je, že zkušenost obyvatel Maalouly se stává na Blízkém východě až příliš běžnou, neboť brutalita proti křesťanům v posledních týdnech narůstá. V Egyptě – po puči proti prezidentovi Mohamedovi Morsimu – následovala vlna islamistických útoků proti křesťanům, doprovázená útokem na 42 kostelů, z nichž 37 bylo vypáleno nebo vyplněno a nespočetné množství křesťanů napadnuto či zabito.

Připisovat tyto události atmosféře popovstalecké anarchie v Egyptě a Sýrii může být sice lákavé, není to však nejvhodnější pohled na daný problém. Vraťte se o krok zpět a bude vám jasné, že nedávné útoky jsou součástí větší ofenzivy proti křesťanům na Blízkém východě, kterou zpětně vidíme v desítky let trvajícím vývoji regionálních politik a islámské společnosti. Arabské jaro může být bezprostřední příčinou některých nejnásilnějších činů, ale jeho kořeny jsou mnohem hlubší. V sázce je daleko více, než se na první pohled zdá. To, čeho jsme svědky, není nic méně než regionální náboženské čistky a brzy se ukáže, že jde o historickou katastrofu jak pro křesťany, tak i pro muslimy.

Na začátku první světové války dosahovala křesťanská populace na Blízkém východě asi 20 %. Dnes to jsou sotva 4 %. Je sice těžké to určit přesně, ale v oblasti je stále asi 13 milionů křesťanů. Toto číslo se ale nadále snižuje kvůli pokračující destabilizaci Sýrie a Egypta, dvou národů s historicky početnou křesťanskou populací. Při aktuální míře poklesu počtu obyvatel se může lehce stát, že na Blízkém východě už za generaci nebo dvě křesťanů

nebudou mít žádné významné zastoupení ve společnosti.

Bude to nesmírně velká ztráta. Křesťanství vzniklo na Blízkém východě a v regionu bylo hluboce zakořeněno stovky let před vzestupem islámu. Ve 4. a 5. století, když desítky tisíc heterodoxních křesťanů

Sýrie dnes

muselo opustit římské impérium, kde je považováni za kacíře, se jejich útočiskem stal Blízký východ a Severní Afrika. V dalších letech zde vzniklo epicentrum křesťanské teologie. Početné a prosperující křesťanské obyvatelstvo sehrálo na arabském poloostrově klíčovou roli na začátku teologického a politického rozvoje islámu. V době inkvizice (12.–14. století) zde křesťanství sektáři našli útočisko pod vládou islámu, který všechny křesťany, bez ohledu na jejich doktrinní rozdíly, považoval za „lid knihy“ a přiznal jim, sice v nižší míře, chráněný společenský status.

Dříve prosperující Sýrie je dnes po lidské i ekonomické stránce zcela zbláčenou zemí

Situace se pro křesťany na Blízkém východě dramaticky změnila v době koloniální éry. Vzhledem k tomu, že koloniální experiment byl neospravedlnitelnou misí a násilnou snahou o pokřesťanštění, neboť otevřeně privilegoval domorodé křesťany před muslimy a islám viděl jako zaostalou kulturu, již je potřeba civilizovat, politické napětí mezi oběma komunitami propuklo na celém Blízkém východě. Muslimové své křesťanské sousedy vnímali jako komplice při koloniálním útlaku a domorodí křesťané se zase stali terčem antkoloniálního protiútlaku.

S koncem koloniální nadvlády ve 20. století vlády národů na Blízkém východě s právě získanou nezávislostí aktivně podporovaly exodus křesťanských obyvatel z regionu zákony omezujícími jejich práva obracet lidi na svou víru nebo stavět kostely. Situace mnohých křesťanů, kteří v oblasti zůstali, se zhoršila s nástupem politického islámu v 50. a 60. letech 20. století a skupin, jako je Muslimské bratrstvo. Tito povzbuzovali muslimy, aby nacionalismus a občanství chápali výlučně jako islámskou identitu. Ironií bylo, že ve stejné době sekulární autoritativní režimy na Blízkém východě si svou pověst na Západě vylepšily vystupováním v pozici ochránců křesťanských menšin před islámskými fanatiky.

Vzestup nadnárodního džihádu za poslední dvě desetiletí zesílil i kampaň proti křesťanům na extrémní úroveň. Skupiny jako Al-Káida dosáhly pozoruhodného úspěchu při vymezování konfliktu do roviny totální války mezi křesťanstvím a islámem. Mnozí obyvatelé regionu, dokonce i ti, kteří nepodporují Al-Káidu, jsou přesvědčeni, že křesťané na Blízkém vý-

Libanonský kardinál Rai: Existuje zahraniční plán na zničení arabského světa

O situaci v Sýrii i na Blízkém východě vůbec hovořil pro Vatikánský rozhlas také maronitský patriarcha, kardinál Bechara Boutros Rai:

„Všechno, co se děje na Blízkém východě, jak v Egyptě, tak v Sýrii či Iráku, je válka, která má dvojí dimenzi. V Iráku a Sýrii jde o konflikt mezi sunnity a šíity, v Egyptě mezi fundamentalisty z Muslimského bratrstva a umírněnými. Jsou to nekonečné války, ale – a je mi líto, že to musím říci – jsou to především země ze Západu a také z Východu, které tyto konflikty podněcují. Je třeba hledat řešení všech problémů.

My křesťané žijeme spolu s muslimy 1400 let a přinášeli jsme do těchto zemí lidské a mravní hodnoty moderního pluralitního náboženského soužití. Svoji přítomností budujeme v těchto arabských zemích jistou umírněnost muslimského světa.

Dnes jsme svědky totální destrukce všeho toho, co křesťané během těchto čtrnácti set let vybudovali. A zároveň právě křesťané trpí konflikty, které v muslimském světě existují. Jakmile nastane chaos a násilí, muslimové napadají nás křesťany, jako bychom byli obětními kozly. Taková je bohužel mentalita některých muslimů, kte-

ří v chaotické situaci napadají křesťany, aniž by věděli proč. To se děje v Egyptě. My křesťané jsme však v arabském světě na straně státních institucí a respektujeme země, ve kterých žijeme, jejich autoritu i ústavu.“

Pokud se týče budoucnosti Blízkého východu, libanonský kardinál Bechara Rai říká:

„Podle toho, jak rozumím každodenním událostem, které prožíváme, existuje určitý projekt destrukce arabského světa kvůli politickým a ekonomickým zájmům. Je to projekt, který usiluje o co největší vyostření konfliktů v rámci muslimského světa, tedy mezi sunnity a šíity. Je to projekt destrukce Blízkého východu. Bohužel, tato politika přichází ze zahraničí. Psal jsem několikrát Svatému otci, abych vysvětlil, co se zde děje a podal mu objektivní pravdu. Destrukce arabského světa je bohužel účelem a křesťané za to platí.“

www.radiovaticana.cz, 26. 8. 2013

chodě jsou spojenci buď „křížáků“ Západu (jako v Iráku) anebo „bezbožných“ tyranů a diktátorů (jako v Sýrii a Egyptě).

Například americká invaze do Iráku byla zešířena vykreslena jako součást křesťanské výpravy proti islámu. Radikální muslimové důsledně (a úspěšně) tvrdili, že křesťané v zemi se spojili s americkou armádou. Výsledkem byly útoky na nejméně 60 křesťanských kostelů a zabití více než tisíce křesťanů od sesazení Saddáma Husseina. Podle některých odhadů téměř dvě třetiny z 1,5 milionu iráckých křesťanů bylo za posledních deset let nuceno opustit zemi. Mnozí odešli právě do Sýrie, kde se však opět stali terčem dalších útoků.

Počet křesťanských obyvatel v Sýrii klesl z 30 % ve dvacátých letech 20. století na méně než 10 % v současnosti. Třebaže tento hromadný exodus ještě zhoršila občanská válka, jeho skutečný důvod spočívá v desetiletí trvajícím psychologickém posunu v tomto regionu, když muslimové učinili z křesťanů své nepřátele. Také proto, že mnozí syrští křesťané jsou podporovateli Assadova režimu – buď proto, že jejich majetky jsou propojené s vládou, anebo proto, že se bojí pronásledování, které může nastat, když režim padne –, je pro syrskou opozici snadné vyobrazovat křesťany v této zemi jako de facto kolaboranty s brutálním režimem zodpovědným za masové vraždění svých vlastních lidí. Od začátku občanské války bylo poškozeno nebo zničeno více než 40 kostelů, víc než 1000 křesťanů bylo zabito a statisíce křesťanů vyhnány z domovů.

Podobný scénář se odehrává i v Egyptě, kde žije nejstarší a nejčetnější křesťanské obyvatelstvo na Blízkém východě. (Koptové tvoří zhruba 10 % populace, což je asi 8 milionů lidí.) Mnozí egyptští křesťané, včetně koptského papeže Tawadrose II., se netajili svou podporou vojenského převratu, který svrhl z úřadu demokraticky zvoleného, Muslimským bratrstvem podporovaného prezidenta. Tato podpora spustila nevyzpytatelné násilí ze strany některých stoupenců Muslimského bratrstva vůči křesťanské menšině v zemi. A přesto, že islamisté stáli v čele tohoto násilí, nejen oni jsou za ně zodpovědní. Policie ani armáda neučinily téměř nic, aby zabránily útokům na křesťany. Organizace Human Rights Watch

pouze poukázala na to, že nedostatečná reakce ze strany vlády povzbuzuje, ba dokonce podporuje toto násilí.

Neměli bychom však zapomenout ani na to, že egyptské sekulární režimy už v minulosti útočily na ohrožené koptské obyvatelstvo. Jedním z nejtyranštějších období pro křesťany byla vláda Husního Mubaraka v 90. letech 20. století. Dosud nejhorší masakr koptů v období porevolučního Egypta přišel právě ze strany vojenských složek, které mnozí koptové nyní podporují. Tzv. Maserův masakr z října 2011, během něhož egyptská armáda záměrně roznítila protikoptské nálady, přinesl 26 mrtvých koptů.

Tragédie křesťanů v této oblasti je zřejmá. Přicházejí o životy, domovy a svatostánky. Vyhánějí je ze země jejich předků a nutí odejít jako utečence do sousedních zemí, kde jsou, v mnoha případech, stejně nevitáni.

Rovněž je velmi důležité poznamenat, že odsun křesťanů z tohoto regionu je tra-

gédií i pro muslimy. Právě na nich zůstane břemeno budování spořádaných společností, až skončí tato zvěrstva. A tento úkol bude neporovnatelně těžší po vytlačení křesťanů ze svého středu. Není to jen proto, že vzpomínka na brutální činy zanechává stopu na těchto společnostech neznámo jak dlouho – jak na pachatelích, tak i na obětech. To také znamená, že muslimové odstraňují určitý druh pluralismu, který je základem pro jakýkoliv skutečně demokratický veřejný život. Jedním z hesel arabského jara je, že muslimové chtějí skoncovat s tyranii. Ale jediným trvalým garantem politických práv je společenská a náboženská rozmanitost, kterou muslimové v tomto regionu právě ničí. Pokud nikdo nic neudělá pro zvrácení této situace, naděje na mír a prosperitu na Blízkém východě se může rozplynout spolu s odchodem křesťanského obyvatelstva z regionu.

Zdroj: Foreign Affairs, 11. 9. 2013
Z LifeNews Slovakia přeložil -dd-

Také my křesťané jsme v pokušení očekávat své štěstí od dobrých životních podmínek: zdraví, životní úroveň, uznání... Ježíš nám však předpověděl obtíže a boj. Dal nám ale také příslib: „Já jsem s vámi po všechny dny až do skonání světa.“

Nedávno jsem četl knihu o jednom z posledních starců v ruském klášteře Optina, blaženém Nektarijovi, který tam žil jako mnich v pověsti svatosti a potom byl zajat. To bylo v roce 1923, v době, kdy propukla revoluce proti církvi a věřící ruský lid zažil její mohutný a krutý vrchol. „Přichází teď antikrist, přichází teď konec světa?“ – s takovou otázkou tísnilí lidé blaženého Nektarije. Museli přihlížet tomu, jak byly zavražděny tisíce mnichů a kněží, mnoho klášterů bylo zavřeno a zničeno a proctví o konci světa se množila jako houby po dešti.

A jaká byla odpověď tohoto svatého muže? „Je mnoho lidí, kteří se zabývají znamením konce světa, ale o svoji vlastní duši se nestarají. Vždyť člověku není zapotřebí znát dobu druhého příchodu. »Bud'te bděli a modlete se« (Mt 26,41), říká Spasitel. To znamená, že není nutné dopředu hádat události. V patričníou dobu bude věrným služebníkem Božím všechno zjeveno.“

Tato odpověď osvíceného muže je platná stejně dnes jako tenkrát. My lidé

Jsem stále s vámi

Navzdory pronásledování a utrpení neztrácejte naději a trpělivost

chceme vědět, co se stane v budoucnosti, ale o svoje vlastní duše se nestaráme...

Jak je to pravdivé! U mnoha zbožných křesťanů je dnes rozšířena nálada konce světa, která tak protirečí křesťanskému duchu naděje, tíživý životní pocit, při němž se nebere v úvahu oblažující přítomnost Pána.

A kde tato temnota vnikne do domu, tam otráví celou rodinu, bere dětem odvahy a později vyvolává většinou odpor, ba dokonce nenávisť vůči rodičům a církvi. Je to skoro nevléčitelná choroba duše, o které papež František říká: „Smutek je satanovo kouzlo, které zatvrzuje a ztrpčuje naše srdce.“

Od doby, kdy žil mnich Nektarij, uplynulo už skoro 100 let – a Kristus ještě nepřišel. Svět byl od té doby narušen dalšími revolucemi a občanskými válkami. Vypukla nová světová válka. „Tajemství zlomyslnosti“ rozvíjí nevázaně skoro všemi prostředky techniky svoji satanskou skutečnost a zaujímá postavení na celém světě ve všech oblastech lidského, společenského a politického života. Celosvětově se dnes lidé odvracejí pohrdavě od Krista nebo proti křesťanství jako „největšímu neštěstí lidstva... Kritik křesťanství

se nemá zastavit před tím, aby křesťanství vyličil jako opovrženého. Tak píše Nietzsche v knize *Der Antichrist*.

Ale to všechno je nám v Bibli předpovězeno, k naší útěše,

k našemu povzbuzení, a proto nemáme důvod k panice, k pesimismu a neblahému strachu, který mají ti, kteří jsou bez naděje. Ani na jediné stránce Bible není napsáno, že budeme mít tady na zemi pohodlný život, když budeme náležet ke Kristu.

Naopak se tam píše, že až se čas bude schylovat ke konci, moc satanova poroste, aby boj proti Kristu (ve společnosti a v církvi) zesílil. Katechismus shrnuje velmi dobře a ve stručnosti, co o tom Bible říká:

- „Před Kristovým příchodem musí církev projít závěrečnou zkouškou, která oťřese vírou mnohých věřících.

- Pronásledování, které provází její putování po zemi, odhalí »tajemství nepravosti« v podobě náboženského podvodu, přinášejícího lidem zdánlivé řešení jejich problémů za cenu odpadnutí od pravdy.

- Největším náboženským podvodem je antikristův podvod, to je falešné mesiášství, jímž člověk oslavuje sám sebe místo Boha a jeho Mesiáše, který přišel v těle.“ (KKC 675)

- „Příchod oslaveného Mesiáše je totiž v každé chvíli dějin pozastaven, až jej uzná »celý Izrael«, jehož »část se zatvrdila« v nevěře vůči Ježíšovi.“ (KKC 674)

Tyto čtyři věty musíme mít stále před očima, musíme si tato odpovídající místa, která katechismus uvádí, v Bibli vyhledat a číst. Můžeme z toho vyvodit, že pronásledování církve ve 20. století s miliony mučedníků bylo částí „závěrečné zkoušky“, ale co nás ještě čeká, to je nám skryto.

Starec Nektarij se jednou vyjádřil takto: „Naše nejhlubší zármutky se podobají komářímu píchání v porovnání s malou částí budoucího tisíciletí.“

Že se dnes (na Západě) jenom málo křesťanů hlásí celým srdcem k církvi jako ke světlu Kristovu a k matce naší radosti, ba jako ve skrytosti přítomnému zmrtvýchvstalému Kristu samotnému, je denní zkušeností. Jinak by faráři znač-

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

je vdechnuto Bohem a hodí se k poučování, k usvědčování, k napravování a výchově ve spravedlnosti. Tak je potom Boží člověk dokonalý, důkladně vyzbrojený pro každé dobré dílo. Zapřísahám tě před Bohem a před Kristem Ježíšem, který bude soudit živé i mrtvé, (zapřísahám tě) při jeho slavném příchodu a království: Hlásej slovo! Přicházej s ním, ať je to vhod či nevhod, usvědčuj, zakazuj, povzbuzuj s všestrannou trpělivostí a znalostí nauky.

Evangelium - Lk 18,1-8

Ježíš vypravoval svým učedníkům podobnost, že je třeba stále se modlit

a neochabovat: „V jednom městě byl soudce, Boha se nebal a na lidi nedal. Byla v tom městě i vdova, chodila k němu a říkala: »Zastaň se mě proti mému odpůrci.« Ale on dlouhou dobu nechtěl. Potom si však řekl: »I když se Boha nebojím a na lidi nedám, přece se té vdovy zastanu, protože mě obtěžuje; jinak mě bude ustavičně trápit.«“ A Pán řekl: „Slyšte, co říká ten nespravedlivý soudce! A Bůh by se nezastal svých vyvolených, kteří k němu volají ve dne v noci, a nechal by je dlouho čekat? Říkám vám, že se jich rychle zastane! Ale nalezně Syn člověka na zemi víru, až přijde?“

ného počtu vesnických farností neškrtali mše v pracovních dnech, protože už nikdo nepřijde.

Že se na celém světě prosazuje duch antikrista – duch lži, zdánlivého svatouškovství, nepřítomnosti radosti v myšlení a přemýšlení lidí, vlád, teologií, v mnoha částech zesvětštlé lidové církve – to může vidět každý, kdo má oči. Tento duch lži nachází už po desetiletí přes média vstup do každé místnosti, také do našich srdcí, proniká až do nejdlehlší africké chýše a zamlžuje a rozkládá i „dobré, zbožné křesťany“, ochromuje je a odcizuje duchu radosti, duchu Ježíše Krista a vnímání jeho obšťastňující přítomnosti.

Kolik depresivity a rezignace se vytváří na obrazovce, kolik odporu proti svatosti, pravdě, církvi! Ale kdo si už chce odříci bezbřehou nabídku třeptivého klamavého obrazu a zřící se informací a pohodlnosti?

Co se týká obrácení Židů, které má předcházet příchodu Pána ve slávě: Kdo by někdy považoval za možné, že jednou (od II. vatikánského koncilu) se povede smířlivý, ba přátelský rozhovor mezi Židy a křesťany, a že je od té doby intenzívně veden všemi papeži. To je ale teprve začátek toho, co bude předcházet slavnému příchodu Pána.

Trpělivost je příkazem dneška, vytrvalost a trpělivost! Přece se dnes dějí neuvěřitelné věci pro ty, kteří pozorují události ve světle Kristově.

Nedělejte si proto, milí čtenáři, žádné falešné naděje, kterými se zastírá skutečnost Bible a které by nás chtěly odvádět od Kristova nároku na bdělost a modlitbu, na věrnost a vytrvalost v utrpení. Mějme spíše na paměti varování sv. Augustína, který musel už v 5. století připomínat mnohým křesťanům, kteří se ve stísněných časech oddávali utopickým nadějím míru a slávy: „Jestliže jste opravdoví křesťané, připravte se na útrapy na tomto světě. Nedoufejte v lepší a klidnější časy. Neklamte se. To, co vám neslibuje evangelium, neslibujte si sami.“

Ale toto nám evangelium slibuje: „Já budu s vámi po všechny dny až do konce světa.“ (Mt 28,20) Každý den, každou hodinu! A také: „Já jsem přišel na svět jako světlo, aby žádný, kdo ve mne věří, nezůstal ve tmě.“ (Jan 12,46) Já jsem tvoje světlo! Když věříš, nebudeš už v temnotě

Poselství Královny míru Mirjaně

„Drahé děti! Miluji vás mateřskou láskou a s mateřskou trpělivostí čekám na vaši lásku a jednotu. Modlím se, abyste byli společenstvím Božích dětí, mých dětí. Modlím se, abyste se jako společenství radostně oživilo ve víře a lásce mého Syna. Děti moje, shromažďuji vás jako apoštoly a učím vás, jak s láskou ukazovat druhým mého Syna, jak jim donést Radostnou zvěst, kterou je můj Syn. Dejte mi svá otevřená a očistěná srdce a já je naplním láskou k mému Synu. Jeho láska dá smysl vašemu životu, a já půjdu s vámi. Budu s vámi do setkání s nebeským Otcem. Děti moje, spásí se ti, kdo s láskou a vírou kráčí k nebeskému Otci. Nebojte se, já jsem s vámi. Dvěřujte vašim pastýřům jako jim dvěřoval můj Syn, když je vyvolil, modlete se, aby měli sílu a lásku vést vás. Děkuji vám.“

Medžugorje, 2. října 2013

své sklíčenosti a smutku. Pomysli si: „Vira není světlo, které zahání veškerou temnotu, ale svítlna, která vedla naše kroky v noci, a to stačí na cestu.“ (Papež František v encyklice *Lumen fidei*) A to stačí na cestu – také na tu tvoji!

Nepožaduj jiných světel, která se ukáží jako bludičky a uvrhnou tě do hluboké sklíčenosti. A co se týká budoucnosti, co opravdu vědět musíš, to ti bude v pravý čas oznámeno Duchem Pánovým... „On totiž nebude mluvit sám ze sebe, ale bude mluvit, co uslyší a oznámí vám, co má přijít.“ (Jan 16,13) „Mějte se však na pozoru, ať vaše srdce není zatíženo omamnými opojeními a pozemskými starostmi, aby onen den vás nezastihl znenadání jako léčka... Proto buďte bdělí a modlete se

po všechnen čas, abyste všemu tomu, co se má stát, mohli uniknout a obstát před Synem člověka.“ (Lk 21,34–36)

Pomoz, Matko, naší víře! Otevři naše uši Slovu, abychom rozpoznali hlas Boží a jeho volání... Pomoz nám, abychom Jemu úplně dvěřovali, věřili v Jeho lásku, především v okamžicích sklíčenosti a kříže... Připomeň nám: Kdo věří, není nikdy sám. Poučuj nás, abychom viděli očima Ježíšovým, aby On byl světlem na naší cestě. A aby toto světlo víry v nás neustále rostlo, až přijde tento den bez konce, Ježíš Kristus sám, tvůj Syn, náš Pán! (Modlitba na závěr encykliky *Lumen fidei*)

Z VISION 2000 - 5/2013 přeložil -mp-

Přes televizi proniká temnota do každého domu

Pondělí 21. 10. 2013: 6:05 Octava dies (738. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **6:35** Dobrý Pastier **7:10** V pohorách po horách – Velký Roudný **7:20** Outdoor Films s Miroslavem Šebelou **8:50** Přejeme si... **9:05** Pro vita mundi (2. díl): Leo Židek **10:00** Nedělní čtení: 29. neděle v mezidobí **10:30** Léta letí k andělům (56. díl): Stanislav Juránek **10:55** NOEkreace (197. díl) **11:05** Proměny muzea **11:30** Dokonalé rozpúšťadlo **11:40** Sedmihlásky: Já su ráda **11:45** Bible pro nejmenší: David v nebezpečí **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Longital **14:05** Octava dies (738. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **14:35** Listy z osamělého ostrova: List do Laodiceje (7. díl): Běž na nákup **15:05** Noční univerzita: P. Ladislav Heryán – Ježíšova blahoslavenství **16:25** V souvislostech (24. díl) **16:45** Můj Bůh a Walter: Víra a věda **17:00** Záliv svatých **18:05** Hvězdný prachy – odhalte falešné sliby včas (1. díl): Pohádkové šilenství [P] **18:30** Bible pro nejmenší: Eliáš [P] **18:35** Sedmihlásky: Já su ráda **18:40** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (29. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **19:00** Poslední deň v úrade [P] **19:10** Ars Vaticana (26. díl) **19:20** Přejeme si... **19:35** Hornolidečko – Prlov **19:45** Zprávy z Věčného města: 21. 10. 2013 [P] **20:00** Věrní Kristu **21:05** Na koberečku – s Markétou Irglovou [P] **21:15** Terra Santa News: 16. 10. 2013 **21:40** Noční univerzita: Prof. Vladimír Smékal, CSC. – Čím je určena naše cesta životem **22:55** Octava dies (738. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:30** Kulatý stůl (125. díl): Nemocniční kaplani.

Úterý 22. 10. 2013: 6:05 Zprávy z Věčného města: 21. 10. 2013 **6:15** I. absolventský koncert Akademie Václava Hudečka 2013 **7:45** Hadath Baalbek **8:05** Dokumenty Jana Špáty: Země svatého Patrika, Mezi světem a tmou, Matějská pouť **9:20** Domov důchodců v Buchlovicích **9:35** Kde se dělá dobro **10:00** Octava dies (738. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **10:30** Noční univerzita: Prof. Vladimír Smékal, CSC. – Čím je určena naše cesta životem **11:45** Bible pro nejmenší: Eliáš **11:50** Sedmihlásky: Já su ráda **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** P. S. **12:15** Zprávy z Věčného města: 21. 10. 2013 **12:25** Platinové písničky (78. díl): Dechovka **12:55** Česká bible v průběhu staletí **13:10** Ars Vaticana (26. díl) **13:25** Pro vita mundi (15. díl): Vratislav Švéda **14:15** V pohorách po horách – Velký Roudný **14:25** Kulatý stůl (125. díl): Nemocniční kaplani **16:00** Přejeme si... **16:15** Dokonalé rozpúšťadlo **16:30** NOEkreace (197. díl) **16:40** Střední cesta **16:55** Camerata Janáček **17:05** Léta letí k andělům (56. díl): Stanislav Juránek **17:25** Hvězdný prachy – odhalte falešné sliby včas (2. díl): Peníze z nebe [P] **17:55** Sedmihlásky: Já su ráda **18:00** Cirkus Noeland (6. díl) **18:30** Bible pro nejmenší: Ester [P] **18:35** Hermie a přátelé: Kdo to tu vlastně řídí? **19:10** Vyržet a nepadnout [P] **19:40** Zpravodajské Noeviny (525. díl): 22. 10. 2013 [P] **20:00** Řád **21:40** Zpravodajské Noeviny (525. díl): 22. 10. 2013 **22:00** P. S. **22:10** Zprávy z Věčného města: 21. 10. 2013 **22:20** Cvrlikání (22. díl): Pozdní sběr **23:25** Terra Santa News: 16. 10. 2013 **23:45** Přejeme si... **0:05** Směr Velehrad **2012 0:25** Dobrý Pastier.

Středa 23. 10. 2013: 6:05 Zpravodajské Noeviny (525. díl): 22. 10. 2013 **6:20** Noční univerzita: P. Ladislav Heryán – Ježíšova blahoslavenství **7:35** NOEkreace (197. díl) **7:45** Pro vita mundi (126. díl): Pavel Tunák I. **8:25** Harfa Noemova **8:50** Kostel na předměstí **9:00** Zprávy z Věčného města: 21. 10. 2013 **9:10** Kde se dělá dobro **9:35** Víra plná života (Chile) **10:20** Generální audience [L] **11:45** Ars Vaticana (26. díl) **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Záliv svatých **13:05** Na koberečku – s Markétou Irglovou **13:20**

Věrní Kristu **14:20** Cvrlikání (22. díl): Pozdní sběr **15:30** NOEkreace (197. díl) **15:40** Zpravodajské Noeviny (525. díl): 22. 10. 2013 **16:00** Octava dies (738. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **16:30** Hvězdný prachy – odhalte falešné sliby včas (3. díl): Jistota nejistoty, nejistota jistoty [P] **17:00** Můj Bůh a Walter: Stvoření a evoluce [P] **17:15** Zprávy z Věčného města: 21. 10. 2013 **17:30** Mše svatá z katedrály sv. Petra a Pavla v Brně [L] **19:00** Hornolidečko – Prlov **19:10** Bible pro nejmenší: Šadrak, Měšak a Abednego [P] **19:15** Sedmihlásky: Já su ráda **19:20** Terra Santa News: 23. 10. 2013 [P] **19:40** Přejeme si... [P] **20:00** Adorace [L] **21:10** BET LECEM – vnitřní domov (9. díl): Scepán Delan **21:25** Noční univerzita: Mgr. Jan Špilar – Teologie osvobození [P] **22:35** Listy z osamělého ostrova: List do Laodiceje (7. díl): Běž na nákup **23:05** Generální audience papeže **23:40** I. absolventský koncert Akademie Václava Hudečka 2013.

Čtvrtek 24. 10. 2013: 6:05 Katedrála svatého Václava v Olomouci **6:30** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (29. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **6:50** BET LECEM – vnitřní domov (9. díl): Scepán Delan **7:05** Platinové písničky (78. díl): Dechovka **7:35** Vyržet a nepadnout **8:05** Světec dvou národů **8:35** Kouzlo strun **8:50** Věrní Kristu **9:55** Dokonalé rozpúšťadlo **10:05** Kulatý stůl (125. díl): Nemocniční kaplani **11:40** Sedmihlásky: Já su ráda **11:45** Bible pro nejmenší: Šadrak, Měšak a Abednego **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** P. S. [P] **12:15** I. absolventský koncert Akademie Václava Hudečka 2013 **13:50** Vladyka **14:10** Generální audience papeže **14:40** Směr Velehrad **2012 15:00** Cirkus Noeland (6. díl) **15:30** V pohorách po horách – Velký Roudný **15:40** Zpravodajské Noeviny (525. díl): 22. 10. 2013 **16:00** Ticho Kalvárie **16:15** Ars Vaticana (27. díl) [P] **16:25** Dokumenty Jana Špáty: Země svatého Patrika, Mezi světem a tmou, Matějská pouť **17:35** Hvězdný prachy – odhalte falešné sliby včas (4. díl): Proradci [P] **18:00** Hermie a přátelé: Kdo to tu vlastně řídí? **18:35** Bible pro nejmenší: Ježíšovy záznaky [P] **18:40** Sedmihlásky: Já su ráda **18:45** Budu pomáhat: Dům tří přání o. s. **18:55** Přejeme si... **19:10** NOEkreace (197. díl) **19:20** Pan profesor [P] **19:40** Zpravodajské Noeviny (526. díl): 24. 10. 2013 [P] **20:00** U NÁS aneb od cimbalu o lidové kultuře (82. díl) [L] **21:25** Putování po evropských kláštřech: Ekumenický ženský klášter v Grandchamp, Švýcarsko [P] **22:00** Zpravodajské Noeviny (526. díl): 24. 10. 2013 **22:15** P. S. **22:25** Záliv svatých **23:25** Octava dies (738. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **0:00** Můj Bůh a Walter: Stvoření a evoluce **0:15** Zpravodajské Noeviny (526. díl): 24. 10. 2013 **0:30** Dobrý Pastier **1:05** Kde se dělá dobro.

Pátek 25. 10. 2013: 6:05 Zpravodajské Noeviny (526. díl): 24. 10. 2013 **6:20** NOEkreace (197. díl) **6:30** Záliv svatých **7:30** Listy z osamělého ostrova: List do Laodiceje (7. díl): Běž na nákup **8:00** Věrní Kristu **9:00** Noční univerzita: Mgr. Jan Špilar – Teologie osvobození **10:10** Na koberečku – s Markétou Irglovou **10:20** Hadath Baalbek **10:40** Na pořadu rodina – Dítě školou povinné **11:40** Sedmihlásky: Já su ráda **11:45** Bible pro nejmenší: Ježíšovy záznaky **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:45** Ars Vaticana (27. díl) **12:55** Přejeme si... **13:10** BET LECEM – vnitřní domov (9. díl): Scepán Delan **13:30** Longital **14:45** Pro vita mundi (127. díl): Pavel Tunák II. **15:25** Poslední deň v úradě **15:35** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (29. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **16:00** Zpravodajské Noeviny (526. díl): 24. 10. 2013 **16:15** Harfa Noemova **16:40** Klapka s... (68. díl) **17:40** Nadace Dívoké husy **18:00** Hvězdný prachy – odhalte falešné sliby včas

(5. díl): Zaručené investice [P] **18:25** Sedmihlásky: Já su ráda **18:30** Bible pro nejmenší: Saul se stal Pavlem [P] **18:40** Poutní místa v Čechách a na Moravě: Velehrad **18:45** Můj Bůh a Walter: Stvoření a evoluce **19:00** Putování po evropských kláštřech: Ekumenický ženský klášter v Grandchamp, Švýcarsko **19:35** Hornolidečko – Střední **19:45** Zprávy z Věčného města: 25. 10. 2013 [P] **20:00** Kulatý stůl: Novodobí mučedníci a případ Babice **21:35** Na koberečku – s Markétou Irglovou **21:45** Plečnikův kostel sv. Františka v Lublani **22:00** Nedělní čtení: 30. neděle v mezidobí [P] **22:30** Dokumenty Jana Špáty: Země svatého Patrika, Mezi světem a tmou, Matějská pouť **23:40** Přejeme si... **0:00** Ticho Kalvárie **0:15** V pohorách po horách – Velký Roudný **0:25** Krajané z Gerníku.

Sobota 26. 10. 2013: 6:05 Dobrý Pastier **6:45** Zprávy z Věčného města: 25. 10. 2013 **6:55** Ticho Kalvárie **7:10** BET LECEM – vnitřní domov (9. díl): Scepán Delan **7:25** Kde se dělá dobro **7:45** Pro vita mundi (19. díl): Anděla Bílková (1. díl) **8:30** Cirkus Noeland (6. díl) **9:00** Hermie a přátelé: Kdo to tu vlastně řídí? **9:35** Sedmihlásky: Já su ráda **9:40** Můj Bůh a Walter: Stvoření a evoluce **9:55** Záliv svatých **10:55** Na pořadu rodina – Dítě školou povinné **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka **12:10** P. S. **12:20** Nedělní čtení: 30. neděle v mezidobí **12:50** Přejeme si... **13:05** Pro vita mundi (20. díl): Anděla Bílková (2. díl) **13:50** U NÁS aneb od cimbalu o lidové kultuře (82. díl) **15:10** NOEkreace (197. díl) **15:20** Platinové písničky (78. díl): Dechovka **15:50** Osmý tón Svatého Hostýna **16:15** Pan profesor **16:35** Terra Santa News: 23. 10. 2013 **17:00** Modlitební setkání rodin s papežem Františkem [L] **19:00** Sedmihlásky: Já su ráda **19:05** Bible pro nejmenší: Saul se stal Pavlem **19:10** Zprávy z Věčného města: 25. 10. 2013 **19:20** Hvězdný prachy – odhalte falešné sliby včas (6. díl): Pyramidové investice [P] **19:45** V souvislostech (25. díl) [P] **20:00** Outdoor Films s Markem Šimičkem [P] **21:30** Harfa Noemova [P] **22:00** P. S. **22:10** V pohorách po horách – Sokolie [P] **22:20** Noční univerzita: P. Ladislav Heryán – Ježíšova blahoslavenství **23:40** Zprávy z Věčného města: 25. 10. 2013 **23:50** Na východ od Říma **0:05** Longital.

Neděle 27. 10. 2013: 6:15 Ars Vaticana (27. díl) **6:25** Poslední deň v úradě **6:35** Poselství svatých: Dorothy Dayová **6:50** Na koberečku – s Markétou Irglovou **7:05** U NÁS aneb od cimbalu o lidové kultuře (82. díl) **8:25** Hrdinové víry (5. díl): Matka Vojtěcha **9:30** Zprávy z Věčného města: 25. 10. 2013 **9:55** Mše svatá s papežem Františkem v rámci Pouti rodin [L] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech (25. díl) **12:35** Zpravodajský souhrn týdne [P] **13:35** Platinové písničky (79. díl): Dechovka [P] **14:05** Outdoor Films s Markem Šimičkem **15:35** Budu pomáhat: Dům tří přání o. s. **15:45** BET LECEM – vnitřní domov (9. díl): Scepán Delan **16:05** NOEkreace (198. díl) [P] **16:15** Hermie a přátelé: Antonio a jeho soupeř neboli Statečný mravenec [P] **16:55** Sedmihlásky [P] **17:00** Cirkus Noeland (6. díl) **17:35** Můj Bůh a Walter: Stvoření a evoluce **17:50** Noční univerzita: Mgr. Jan Špilar – Teologie osvobození **18:55** Zprávy z Věčného města: 25. 10. 2013 **19:10** Hvězdný prachy – odhalte falešné sliby včas (7. díl): Odrání [P] **19:40** Přejeme si... [P] **20:00** Octava dies (739. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **20:30** MFF Strážnice 2013: Po stopách svatých Cyrila a Metoděje a jejich žáků [P] **22:15** V souvislostech (25. díl) **22:30** Nedělní čtení: 30. neděle v mezidobí **23:00** Vyržet a nepadnout **23:30** Ars Vaticana (27. díl) **23:40** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:05** Víra plná života (Chile) **0:50** Byl člověk poslaný Bohem, jeho jméno bylo Jan.

PRVNÍ SOBOTA NA KLOKOTECH 2. listopadu 2013
ThLic. Mgr. Jaroslav Lorman, ThD. (odborný asistent **Katolické teologické fakulty v Praze**): **SEDM PŘEKÁŽEK ŠTASTNÉHO ŽIVOTA (II. část).**

Program: 13.30–16.00 hod. promluva v domě Emauzy • 16.00 hod. zpívané klokotské hodinky • 16.30 hod. rúženec • 17.00 hod. mše svatá.
 Srdečně zve Římskokatolická farnost Tábor-Klokoty a obláti Panny Marie Neposkvrněné.

26. číslo časopisu MILUJTE SE!

se obšírně zabývá tematikou eucharistických zázraků a podrobně se věnuje události v polském městě Sokółka. Představuje se osobnost P. Josefa Kantenicha, zakladatele Schönstattského hnutí. Na stránkách časopisu se mohou čtenáři vydat na návštěvu Konga a Pákistánu – tam všude působí křesťanské misie. Také i toto číslo doplňuje několik svědectví o Božím zásahu do lidského života. Časopis **Milujte se!** lze objednat na adrese: Římskokatolický farní úřad, Náměstí 20, 671 03 Vranov nad Dyjí • e-mail: redakce@milujte.se.

Ve středu 30. října 2013 (poslední den podzimních prázdnin) Vás srdečně zve Společenství cyrilometodějských poutníků na **POUŤ KE VŠEM SVATÝM DO PRAHY.**

Program: kostel Všech svatých na Pražském hradě – prohlídka, mše svatá • oběd • kostel sv. Václava na Smíchově – prohlídka, pobožnost za vlast • kostel Panny Marie, Královny míru – prohlídka, křížová cesta.

Cena (cesta + oběd): 500 Kč, děti 300 Kč, děti z početných rodin 100 Kč + vstupny.

Přihlášky (co nejdříve): jáhen Ladislav Kinc, 592 64 Proseřtín 79 • tel. 516 463 315 nebo 606 948 970 • e-mail: kinc@biskupstvi.cz.

Sestry premonstrátky ze Svatého Kopečka u Olomouce Vás srdečně zvu na volně koncipovaný **cyklus duchovních obnov PANE, NAUČ NÁS MODLIT SE**, který má přímou souvislost s vyhlášeným Rokem víry. Duchovní obnova na téma **Zbav nás od zlého** se uskuteční **ve dnech 9.–10. listopadu 2013**. Program začíná v sobotu v 9 hodin mši svatou v bazilice Navštívení Panny Marie a pokračuje v Norbertinu (vede S. Siarda L. Trochtová). Zakončení je v neděli ve 13 hodin. Z důvodu omezené kapacity **je nutné se přihlásit do 4. listopadu 2013** na e-mail info@premonstratky.cz nebo na tel. 733 755 836.

Lipový kříž – Společnost pro kulturní identitu Vás zve na **přednášku profesora Evžena Kindlera VĚŘÍČÍ PŘÍRODOVĚDEC ČTE BIBLI O STVOŘENÍ, která se bude konat v úterý 5. listopadu 2013 v 18 hodin** v sále 318, 3. patro, Český svaz vědeckotechnických společností, Novotného lávka 5, Praha 1.

V ambitu Lorety Rumburk se nově představují **NÁHROBNÍKY A SOCHY ZE HRBITOVŮ ŠLUKNOVSKA**. Tematicky ojedinelá **VÝSTAVA FOTOGRAFIÍ SVĚTLY ČERNÍKOVÉ probíhá do 31. října 2013**. Soubor 50 barevných snímků zachycuje hodnotnou sochařskou výzdobu, která je součástí původních německých hřbitovů ve Šluknovském výběžku. Výtvarně-dokumentární fotografie přibližují sochy a náhrobníky z 19. a počátku 20. století, např. ze hřbitova v Krásné Lípě, Velkém Šenově, Mikulášovicích, Rumburku a Jiříkově. Výstava fotografií Světly Černíkové seznamuje s dosud nezpracovaným tématem. Současně se stala svědectvím o lhostejnosti, s níž přistupujeme ke specifickému kulturnímu dědictví regionu. To v uplynulých sedmdesáti letech neodolalo zubu času, krádežím a vandalismu. Výstavu pořádá Římskokatolická farnost – děkanství Rumburk. K vidění je v **křížové chodbě Lorety Rumburk od úterý do soboty, od 10 do 17 hodin**. Vstupné je 50 a 25 Kč. **Více informací k výstavě sdělí:** Klára Mágrová, GSM +420 724 072 525, loreta.rumburk@seznam.cz.

Liturgická čtení

Neděle 20. 10. – 29. neděle v mezidobí

1. čt.: Ex 17,8–13
 Ž 121(120),1–2,3–4,5–6,7–8
 Odp.: srov. 2 (*Pomoc nám přijde od Hospodina, který učinil nebe i zemi.*)
 2. čt.: 2 Tim 3,14–4,2
 Ev.: Lk 18,1–8
Slovo na den: Ve dne v noci.

nebo Den modliteb za misie

1. čt.: Iz 2,1–5
 Ž 98(97),1,2–3ab,3cd–4,5–6
 Odp.: srov. 2 (*Hospodin zjevil svou spásu před zraky pohanů.*)
 2. čt.: Řim 10,9–18
 Ev.: Mt 28,16–20
 (nebo jiná čtení z Lekcionáře VI/1)
Slovo na den: Já jsem s vámi.

Pondělí 21. 10. – nez. pam. bl. Karla Rakouského

1. čt.: Řim 4,20–25
 Lk 1,69–70,71–72,73–75
 Odp.: 68 (*Pochválen buď Hospodin, Bůh Izraele, neboť navštívil svůj lid.*)
 Ev.: Lk 12,13–21
Slovo na den: Budeš muset odevzdat svou duši.

Úterý 22. 10. – nez. pam. bl. Jana Pavla II.

1. čt.: Řim 5,12,15b,17–19,20b–21
 Ž 40(39),7–8a,8b–9,10,17
 Odp.: srov. 8a+9a (*Hle, přicházím, Pane, splnit tvou vůli.*)
 Ev.: Lk 12,35–38
Slovo na den: Mějte bedra přepásaná.

Středa 23. 10. – nez. pam. sv. Jana Kapistránského

1. čt.: Řim 6,12–18
 Ž 124(123),1–3,4–6,7–8
 Odp.: 8a (*Naše pomoc je ve jménu Hospodina.*)
 Ev.: Lk 12,39–48
Slovo na den: Bude víc žádat.

Čtvrtek 24. 10. – nez. pam. sv. Antonína Marie Klaretta

1. čt.: Řim 6,19–23
 Ž 1,1–2,3,4+6
 Odp.: Ž 40(39),5a (*Blaze tomu, kdo svou naději vložil v Hospodina.*)
 Ev.: Lk 12,49–53
Slovo na den: Oheň.

Pátek 25. 10. – ferie (příp. slavnost Výročí posvěcení kostela)

1. čt.: Řim 7,18–25a
 Ž 119(118),66,68,76,77,93,94
 Odp.: 68b (*Nauč mě, Hospodine, svým příkazům!*)
 Ev.: Lk 12,54–59
Slovo na den: Udělej všechno, aby ses ještě cestou vyrovnal.

Sobota 26. 10. – nez. sobotní pam. Panny Marie

1. čt.: Řim 8,1–11
 Ž 24(23),1–2,3–4ab,5–6
 Odp.: srov. 6 (*To je pokolení těch, kdo hledají tvou tvář, Hospodine!*)
 Ev.: Lk 13,1–9
Slovo na den: Přicházím hledat ovoce.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

19. – 26. ŘÍJNA 2013

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 20. 10.		PO 21. 10.		ÚT 22. 10.		ST 23. 10.		ČT 24. 10.		PÁ 25. 10.		SO 26. 10.			
Antifona	812	912	826	928	841	945	857	961	873	978	889	995	1666	1883		
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	812	913	827	928	842	945	857	962	873	978	889	996	1666	1883		
Antifony	813	914	828	929	843	946	858	963	874	979	890	997	906	1014		
Žalmy	813	914	828	930	843	946	858	963	874	980	890	997	906	1014		
Krátké čtení a zpěv	816	917	831	933	847	950	861	966	877	983	893	1000	1668	1885		
Antifona k Zach. kantiku	722	814	831	933	847	950	861	966	877	983	894	1001	1669	1886		
Prosby	817	917	831	933	847	951	861	966	878	983	894	1001	1655	1886		
Závěrečná modlitba	722	814	832	934	847	951	1566	1769	1566	1770	894	1001	1656	1888		
Modlitba během dne:																
Hymnus	817	918	832	934	848	952	862	967	879	984	895	1002	910	1019		
Antifony	818	919	833	935	848	952	863	968	879	985	895	1003	910	1019		
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019		
Krátké čtení	820	921	835	937	851	955	865	970	882	988	898	1005	913	1022		
Závěrečná modlitba	722	814	835	938	851	955	865	970	882	988	898	1006	913	1022		
Nešpory:																
SO 19. 10.																
Hymnus	807	907	821	922	837	939	852	956	867	972	883	989	900	1007	915	1024
Antifony	808	908	822	923	838	940	853	957	868	973	884	990	900	1008	916	1025
Žalmy	808	908	823	924	838	940	853	957	868	973	884	990	901	1008	916	1025
Kr. čtení a zpěv	810	911	825	926	840	943	856	960	871	976	887	994	903	1011	918	1027
Ant. ke kant. P. M.	721	814	722	815	840	943	856	960	871	977	887	994	904	1012	722	815
Prosby	811	911	826	927	841	944	856	960	872	977	888	994	904	1012	918	1028
Záv. modlitba	722	814	722	814	841	944	857	961	1566	1769	1566	1770	904	1012	723	816
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

INFORMACE O PŘEDPLATNÉM TÝDENÍKU SVĚTLO NA ROK 2014

CENA ZA JEDEN VÝTISK SVĚTLA V ROCE 2014 BUDE OPĚT 12 KČ

1. Odběratelé, kteří již **odebírají 1-10 kusů** (včetně) Světla týdně, najdou všechny informace spolu s příloženou **složenkou** v tomto čísle Světla. Pokud patříte do této skupiny a složenkou uvnitř nenajdete, ozvěte se prosím na naši adresu uvedenou v bodě 4.
2. Odběratelé, kteří již **odebírají 11 a více kusů** Světla týdně, budou dostávat **faktury** vždy začátkem měsíce, čtvrtletí, pololetí či roku, stejně **jako dostávali v tomto roce**. První faktura jim tedy přijde ve Světle č. 1/2014.

Pokud chcete provést nějaké **změny v odběru** (počet kusů, adresa, termíny fakturace), prosíme, abyste je nahlásili nejpozději **do 6. prosince 2013 na adresu uvedenou v bodě 4**. Nezapomeňte uvést své odběratelské číslo z pravého rohu adresky.
3. Odběratelé, kteří si kupují Světlo od hromadných distributorů (např. v kostele), mohou pokračovat v tomto odběru i nadále beze změn.
4. Ti zájemci, kteří ještě **týdeník Světlo neodebírají** a chtěli by si jej předplatit na rok 2014 se zasláním na svou adresu, mohou si jej objednat na adrese:
Maticice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1
tel./fax: 585 220 626, e-mail: periodika@maticecm.cz

Složenkou vložíme do první zásilky. Pololetní předplatné 1 kusu týdně činí 312 Kč, roční 624 Kč včetně poštovného.

VÝHODY PRO ODBĚRATELE SVĚTLA:

- při odběru **10-19 kusů** – 10% sleva z prodejní ceny
- při odběru **20-49 kusů** – 15% sleva z prodejní ceny
- při odběru **50-99 kusů** – 20% sleva z prodejní ceny
- při odběru **100 a více kusů** – 25% sleva z prodejní ceny

Na jaře a na podzim 2014 uveřejníme ve Světle nabídku knih, kde poskytneme našim odběratelům **15% slevu z prodejních cen našich titulů** a 10% slevu z prodejních cen vybraných knih z jiných nakladatelství.

www.maticecm.cz

772 00 Olomouc 2
982707-0262/2011
P. P.

TZ D + 1

771 11 Olomouc 1
Dolní nám. 24
Maticice cyrilometodějská s. r. o.

SVĚTLO – týdeník Maticice cyrilometodějské. Vydává Maticice cyrilometodějská v Olomouci, Dolní nám. 24 – IČO 533866. Tiskne nakladatelství Maticice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: šéfredaktor Josef Vitek, redaktor Mgr. Daniel Dehner. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznamená to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Maticice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; http://svetlo.maticecm.cz; objednávkový týdeník: e-mail: periodika@maticecm.cz, tel.: 585 220 626; objednávkový knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz, tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz, inzerce: knihy@maticecm.cz). Registrační značka MK CR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: RODENY, Vinohradnícka 11, 949 01 Nitra, telefon 0042137741 83 83; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanova, Medzugaorje aj.), se podřizujeme konečnému úsudku církve. Nevyžádane nezveřejněné příspěvky nevracíme.